

ÚVAHY

FRANTIŠEK ČUBA

MILAN FRNKA

PETR BLAHYNKA

ROSTISLAV ČUBA

1	ZEMĚDĚLSTVÍ	str.4
2	ZDRAVOTNICTVÍ	str.13
3	JUSTICE	str..24
4	MĚNOVÁ POLITIKA ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY	str.30
5	ZÁKLADNÍ NEPODMÍNĚNÝ PŘÍJEM	str.38
6	ENERGETICKÁ KONCEPCE	str.41
7	PRŮMYSL, OBCHOD A ENERGETIKA	str.47
8	DOPRAVA A DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	str.55
9	STÁTNÍ ROZPOČET	str.61
10	ŠKOLSTVÍ	str.68
11	ARMÁDA	str.77
12	MÍSTNÍ ROZVOJ	str.81
13	ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	str.87

Předmluva:

ÚVAHY Františka Čuby vzešly ze společných debat autorů na různá aktuální témata. Jde v podstatě o volné pokračování práce s názvem NOVÁ EPOCHA. Ta byla pojata spíše jako určitá vize kam svět spěje. Dílo ÚVAHY se skládá ze třinácti samostatných částí, které popisují dnešní stav společnosti v jednotlivých resortech České republiky a ve svých závěrech navrhuje i možné řešení.

srpen 2019

leden 2019

.....

Zemědělství se podílí na našem HDP pouze 2%.

Dotace na provoz zemědělství (bez investiční podpory, enviromentálních plateb, bez podpory obnovitelných zdrojů a bioplynových stanic) jsou **35,28 mld. Kč**, tedy cca. **30% z celkového HDP vytvořeného v zemědělství**, který byl v roce 2017 ve výši 104 mld. Kč.

Jsme konfrontováni s názorem, že naše zemědělství dlouhodobě ztrácí svou výkonnost, slovo soběstačnost je zlehčováno slovy: cožpak není dostatek potravin v supermarketech?

To nás vede k chladné úvaze: **ZRUŠME ZEMĚDĚLSTVÍ!**

A když ne my, možná to udělá někdo jiný!

Podle představ Evropské unie a zahraniční konkurence **by se měla snížit naše potravinová soběstačnost o dalších 30%**, zvláště po odchodu Británie z EU.

Tohoto poklesu bude dosaženo usměrňováním a snížením podpor o dalších 5%, které jdou do zemědělství s tím, že tato podpora bude vyplácena **pouze malým a středním zemědělům**.

To znamená, že většina našich významných producentů nedostane **NIC**.

Po malinkých zemědělcích chceme, aby v konkurenci poráželi velké zahraniční obry a vítězili nad nimi. Výsledek je samozřejmě ten, že prohráváme na každém kroku, kde si o to řekneme. Původní zemědělské podniky se většinou rozpadly a jsou dnes slabé.

Dnešní zemědělci místo toho, aby hledali nové příležitosti v inovacích, jen čekají na dotace ve formě "peněz" za hektar z neobdělané půdy.

Co a kde se bude produkovat rozhodují evropští úředníci v Bruselu usměrňováním dotací. Stát jim k tomu předal pravomoci a bojí se vzít si je zpět.

V právním státě jsou si před zákonem všichni občané rovni a každý se může dovolávat spravedlnosti u soudu, pokud se domnívá, že jsou jeho práva zkrácena. Zákon o rozpočtových pravidlech č. 218/2000 Sb. § 14 říká cituji: **„Na dotaci** nebo návratnou finanční výpomoc **není právní nárok...**“ a odstavec (3) § 14e **„...Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat“** Konec citace.

Je neuvěřitelné že tento zákon porušuje hlavní zásadu právního státu, kdy se každý občan může obrátit na nezávislý soud. Je zřejmé, že dotace jsou ze samého principu nespravedlivé a silně narušují rovnováhu trhu. **O tom, kdo bude čerpat dotaci totiž rozhoduje úředník a není proti tomu odvolání.** Je zde použitý stejný princip jako u bankovních úvěrů, kde vám banka může, ale i nemusí schválit úvěr a také zde není možné odvolání. Jenže banky jsou soukromé firmy a dávají úvěry ze svých peněz. Naproti tomu dotace jsou z veřejných zdrojů (státní nebo z EÚ) a zde by se zásady právního státu dodržovat měly.

Je to stejné jako DPH, tato "dotace pro stát" je naprosto jasná a nikde nemusíme poslouchat, že někdo je vystaven střetu zájmů. Zde není vytvořen žádný prostor k bezpráví.

Slýcháme, že neviditelná ruka trhu a spotřebitel je ten, kdo se o vše správně postará. Ale nefunguje to, protože systém je pokřivený!

Základní myšlenka vzniku společné zemědělské politiky byla zakotvena již v Římské smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství v roce 1957. Německo, Francie, Itálie a Benelux měli společný záměr. **Zajistit potravinovou soběstačnost a odpovídající životní úroveň v zemědělské komunitě.**

Zemědělce nikdo nenutil, aby svou výrobu přizpůsobovali poptávce a již v roce 1975 se objevila nadprodukce. Evropské úřady si s touto situací poradily tak, že v roce 1984 začaly za nadprodukcí zemědělce pokutovat.

Vstup nových zemí do evropského trhu na přelomu osmdesátých a devadesátých let znamenal další problém. **Na jedné straně západní země viděly příležitost v umisťování nadprodukce svých zemědělských výrobků na nové trhy, ale velkou překážkou bylo velmi výkonné zemědělství vstupujících zemí.**

Tento problém byl řešen v postupném převzetí distribuce, která je dnes většinově ovládána zahraničním kapitálem. Dále snížení konkurenceschopnosti, vlivem rozpadu zemědělských družstev, restitucí a návratu k drobnému zemědělskému podnikání.

Tento stav je dále řízen pomocí dotací, kdy k dnešnímu dni došlo k totální závislosti a tím i ovladatelnosti našeho zemědělství.

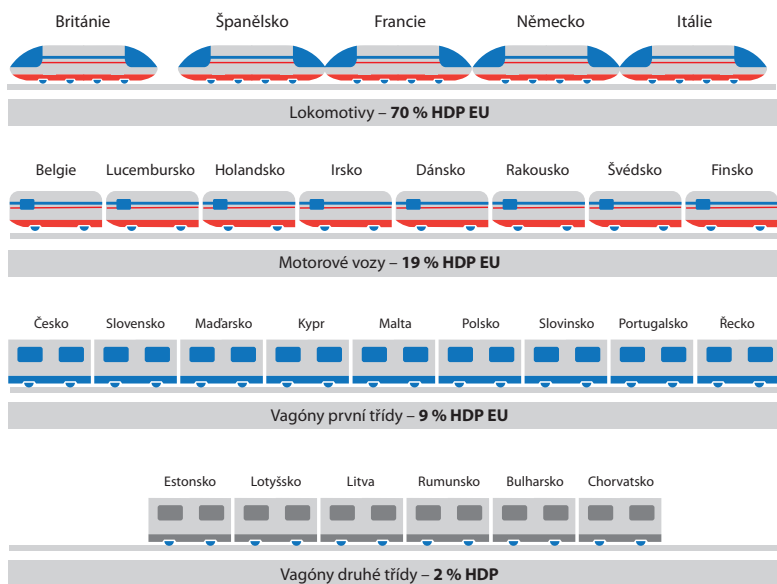
Zastavení inovací je výsledek.

Zemědělci a potravináři si myslí, že se nic nezmění.

Stále si opakují pořekadlo, že lidé budou chtít vždy jíst, a proto budou mít vždy pro koho vyrábět. Naši zemědělci by chtěli mít vládou potvrzeno, aby jim byl garantován odbyt mnohdy ne konkurence schopných produktů a dále aby byly stabilní ceny.

Takové stanovisko náš stát nebo vláda vydat nemůže, taky protože o tom již dávno nerozhoduje. **Naše vláda nyní pouze převádí rozhodnutí evropské unie.**

Bude na nás vytvářen další tlak od nadnárodních společností a Evropské unie, aby byly tyto záměry o útlumu zemědělství u nás realizovány.

Podívejme se na Evropu a přirovnajme si ji k jedoucímu vlaku.

Máme zde pět lokomotiv, které dělají 70% HDP Evropské unie:

(1. Británie, 2. Španělsko, 3. Francie, 4. Německo, 5. Itálie)

Motorové vozy dělají **19% HDP**:

(Belgie, Lucembursko, Holandsko, Irsko, Dánsko, Rakousko, Švédsko a Finsko)

Vagóny první třídy **9% HDP**:

(Česko, Slovensko, Maďarsko, Kypr, Malta, Polsko, Slovinsko, Portugalsko, Řecko)

Vagóny druhé třídy **2% HDP** Evropské unie:

(Estonsko, Litva, Lotyšsko, Rumunsko, Bulharsko, Chorvatsko)

Svět se mění, v Británii se může stát cokoli. Při tvrdém odchodu Británie z EU mohou být jejich supermarkety do půl roku prázdné. Protože **Británie není soběstačná v potravinách**, může svůj problém vyřešit dovozem produktů z USA a v EU zůstane zboží ve skladě.

První lokomotiva se odpojuje, ve druhé jsou separatistické nálady Katalánska, ve Francii se zrodily žluté vesty, Německo a její automobilový průmysl čeká velká reforma na dobu elektrickou a ta bude drahá. Nakonec je tady Itálie, která má dlouhodobý problém s rozpočtem!

Spojené státy i Velká Británie začaly uzavírat své hranice v souladu s přechodem na Novou epochu. Následovat budou další kroky a na tento trend budou navazovat další státy.

Nedávno byly v EU snahy vytvořit dvourychlostní Evropu a 22. 1. 2019 se dozvídáme, že **Německo a Francie zcela v tichosti podepsaly kooperační a integrační smlouvu, která z nich vytvoří superstát!** Kancléřka Merkelová to okomentovala slovy „žijeme ve zvláštních časech“, které vyžadují nové a rozhodnější odpovědi.

Tam, kde se globální kapitalismus vyčerpal nastávají změny, je to přirozený proces.

Tyto změny mohou úplně změnit vnímání starých pořádků a nebudou chápány tam, kde je globální kapitalismus stále v plném proudu.

Otázka zní, jsme připraveni na změny? A ve které Evropě chceme být? Nebo jsme spokojeni se současným stavem?

Naše zemědělství hledá peníze tam, kde nejsou, a nehledá je tam, kde jsou.

Systém dotací zemědělce v současné době demoralizuje.

Chceme-li se srovnávat s vyspělými zeměmi, pak musíme fungovat naprosto stejně jako ty vyspělé země.

Toho můžeme dosáhnout pouze rozvíjením terciálních a kvarterních sektorů a intelektualizovaných služeb.

Abychom byli konkurence schopni, musíme vyřadit podporu starých postupů a podporovat pouze moderní technologie. Stejně, jak to provádí nejvyspělejší země.

Dnes je nám předkládáno, že vrchol zemědělství je bio kvalita, kterou dokážou produkovat pouze malí zemědělci. Tato bio kvalita je ale mnohdy špatně pochopena a znamená obrovskou fyzickou dřinu a návrat do úrovně Marie Terezie.

Kvalita je především čerstvost.

Špičkové zemědělství se realizuje dlouhodobě ve Spojených státech. Je zde realizováno nespočet inovací a nových moderních zemědělských postupů. Oni dobře vědí, že věda a inovace je jediná cesta vpřed.

Jelikož naše největší slabina v soběstačnosti je zelenina (25%), uvedme si malý příklad.

Vertikální farmy, neboli uzavřené haly bez oken. Zde se **vyřadil efekt čtyř ročních období**. Takže je nabízena čerstvost 365 dní v roce. Je zde lépe pracováno s energiemi a vodou pod umělým osvětlením. Dokáží pěstovat až 80 různých druhů rostlin. Obrovskou výhodou je, že plodiny v takových podmínkách rostou až 2,5krát rychleji než na běžném poli a zastavěná plocha haly 100 m² nahradí 25 ha pole! Dále je zde o 95 % menší spotřeba vody, než která je potřeba na poli. Rentabilita je tedy několikanásobně vyšší než venku nebo ve skleníku. Trvanlivost je zde násobně vyšší, protože v hermeticky uzavřeném prostoru není prostor pro škůdce ani plísň, přitom není potřeba žádné chemické ochrany, žádné pesticidy! Samozřejmostí je velmi nízký dopad na životní prostředí a minimální fyzická dřina.

Kvalita a čerstvost je nesrovnatelná a záruční doba násobná, protože je hned po sklizni vše zabaleno v inertní atmosféře a na pultu prodejny na zboží nepůsobí oxidace. Po otevření obalu můžete zeleninu ihned konzumovat.

Nebo High Pressure Processing (HPP) je nová úroveň sterilních potravin, kdy pod tlakem 6 000 barů jsou zničeny všechny bakterie, plísň a viry. Přitom chuť produktu je nezměněna. Například u pasterizace ke změně dochází, atd. Produkt po HPP bez konzervace vydrží třicet dní čerstvý. Není přitom narušena struktura produktu.

Byl jsem a jsem zemědělec a není mi tento sektor lhostejný.

Neměli bychom se zemědělstvím zabývat jen okrajově. Aniž bych se chtěl kohokoli dotknout, představme si, co by se stalo, kdyby na lusknutí prsu zmizeli například všichni právníci? Nic by se nestalo. Možná by si někteří dali pár pohlavků a žilo by se dál, ale kdyby zmizeli zemědělci nastal by pro nás všechny velký problém.

V tomto případě 2% HDP není žádný kvalitativní ukazatel. Pouze potraviny nám můžou dát pocit nezávislé svobody rozhodování. **My jsme v situaci, kdy jsme závislí (vydíratelní)** a to v časech velkých změn v Evropě. V době, kdy je Británie mimo EU a nové uskupení Franko-Německo, bude hledat rychle nový trh pro svoji produkci. Stačí pouze omezit tu obří podporu dotací (30%) a všichni naši zemědělci s úrovní Marie Terezie zbankrotují a vyklidí trh. V ten moment nebudeme pány v naší zemi!

Moderní zemědělství se dnes nedělá na dvoře, ale využívají se nejnovější poznatky z vědy a výzkumu, které dokážou být vysoce konkurence schopné i bez dotací.

A to by měl být náš dnešní cíl!

Indexy potravinové soběstačnosti vybraných zemí EU

	O Bilniny	Ovoce	Zelenina	Brambory	Maso	Mléko	Vejce
EU-28	108	77	101	104	106	111	101
Česká republika	146	30	25	83	66	123	86
Francie	180	57	71	114	95	134	94
Německo	113	28	42	126	114	130	71
Itálie	71	113	139	51	80	68	96
Nizozemsko	15	24	296	205	182	185	225
Velká Británie	89	5	38	73	66	79	85
Slovensko	116	32	35	58	52	102	99
Rakousko	102	60	62	91	114	129	82
Polsko	105	136	111	103	127	119	148
Vysvětlivky barvy	90-99%	100-129%	130-více%	50-89%	0-49%		

2

prosinec 2018

.....

Vím co vím. Pokud se nedokážeme poučit z minulosti, nemůžeme pochopit budoucnost.

Za největší téma zdravotnictví posledních let je považován nedostatek lékařů a zdravotnického personálu. Podle České lékařské komory už v roce 2016 chybělo v nemocnicích cca 1000 lékařů. Jako nejčastější důvod, proč chybí lékaři je označován odchod lékařů do ciziny.

Ministerstvo zdravotnictví na to reaguje tak, že od 1. září 2018 dostanou lékařské fakulty z rozpočtu 130 miliónů korun navíc a od příštího roku 650 mil. ročně, tak, aby fakulty mohly od roku 2019 nabírat o 10 až 15 procent více studentů.

Ale proč se tak děje a lékaři odcházejí do zahraničí?
To proto, že svět byl již před nějakou dobou rozdělen do pěti kategorií, tak aby byl lépe ovládán.

Rozdělení do 5 kategorií:

Pátá kategorie států má na svém území:

Nadnárodní banky, které ovládají národní banky a komerční banky.

Tyto banky povolují investice a ovlivňují v kterém státě bude jaká investice a to formou schvalování úvěrů a dotací, tím regulují tvorbu peněz.

Ovládají státy i firmy přes jejich zadlužení.

Čtvrtá kategorie států má na svém území:

Sídla komerčních bank „matek“ (s dceřinými bankami v zemích nižších kategorií).

Sídlí zde vlastníci nadnárodních korporací, firmy a akcionáři, realizují investice ve své zemi i v jiných zemích (pokud jim je banka schválí a poskytne prostředky).

Řídí chod nadnárodních podniků.

Realizují mezinárodní obchody od surovin až po prodej finálních produktů.

Třetí kategorie států má na svém území:

Lokální komerční banky (dceřiné) s limity stanovenými jejich „matkami“.

Dceřiné podniky podřízené nadnárodnímu vedení (vedení podniků sídlí v zemi 4. kategorie).

Výroba finálních výrobků nebo dílů – prodej přes mezinárodní obchodní síť sídlící v zemi 4. kategorie.

Druhá kategorie států má na svém území:

Zpracování surovin na jednoduché výrobky odeslané k finální produkci do zemí 3. kategorie.

Složitější výroba potravin – velká část pro export.

První kategorie států má na svém území:

Těžba surovin.

Zemědělství (produkce plodin aj., bez anebo s nízkým stupněm zpracování)

Problémy s tímto systémem:

Při stejné kvalifikaci je plat ve státě:

1.kategorie	1USD
2.kategorie	10USD
3.kategorie	100USD
4.kategorie	1000USD
5.kategorie	10 000USD

Dokreslují to stávky a nespokojenost nejlépe informovaných, vzdělaných a nejlépe placených profesí: lékařů a zdravotnického personálu, pilotů, atd.

Ve státech vyšší kategorie nechtějí lidé dělat manuální práci. Proto sem přicházejí lidé ze zemí nižší kategorie, kteří zde dostanou výrazně vyšší plat než doma. V našem příkladě i lékaři. Vzniká tak vlna přistěhovalců, lidí ze států nižších kategorií do vyšších.

Díky internetu se šíří informace rychle – s vyšší informovaností narůstá nespokojenost ve státech nižších kategorií.

Příklad zařazování do kategorií po roce 1989:

Před revolucí 1989 byly v ČR banky a podniky všech kategorií včetně 4. kategorie. Skupina nadnárodních bankéřů však rozhodla, že ČR bude ve 3. kategorii.

Vše co mělo znaky 4. kategorie muselo být likvidováno. Už v průběhu roku 1989 (před revolucí) proběhlo otypování podniků ze strany USA a bylo rozhodnuto, které firmy jsou ve 4. kategorii a budou buď prodány do ciziny, anebo zlikvidovány. Do konce roku 2000 bylo vše provedeno. **Česká Republika byla zařazena do 3. kategorie.**

Ale například taková NDR obdržela injekci v přepočtu 500 mld. EUR, aby se pozvedla do 4. kategorie (pro srovnání celý HDP NDR před sjednocením Německa v roce 1990 byl cca 80 mld. EUR, takže vlastní pílí, by se NDR do 4. kategorie nedostala – bylo jí pomoheno!).

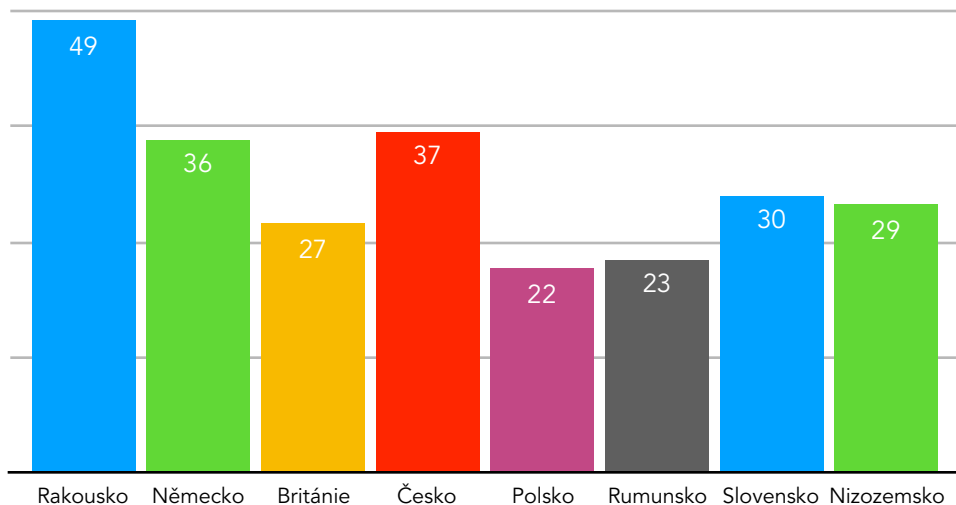
Ale co má tohle společného se zdravotnictvím?
Data nám to jasně vysvětlí a nastíní naše možnosti.

Podle České lékařské komory je v České republice registrováno 52.348 lékařů, z toho je **42.012 reálně praktikujících lékařů**. Rozdíl tvoří důchodci, politici, podnikatelé atd...

V roce 2016 byla v České republice průměrná odměna lékařů **65.885 Kč**. V roce 2017 to bylo **70.672 Kč**, Odměňování všeobecných sester a porodních asistentek činilo v roce 2016 průměrně **30.280 Kč** a v roce 2017 to bylo **33.929 Kč**.

V německých a rakouských nemocnicích si mohou lékaři vydělat v přepočtu asi 115 tisíc korun měsíčně, vedoucí lékaři mohou mít až 450 tisíc korun a sestry nebo pečovatelky si přijdou až na 67 tisíc korun.

Počty lékařů na 10 tisíc obyvatel v členských zemích EU

Cizí lékaři pracující v ČR-1

Slovensko	1 963
Ukrajina	342
Rusko	156
Bělorusko	38
Další země	58
Celkem	2 557

Počet českých lékařů pracujících v cizině

Německo	1 014
Británie	1 266
Rakousko	106
Celkem	2 386

Z uvedených čísel jasně vyplývá, že kolik lékařů z ČR odejde, tolik jich my přibližně přijmeme ze zahraničí!

Je zcela zřejmé, že odchody do zahraničí nelze chápat jako problém, ale jako přirozený jev. Naše zdravotnictví to nepoškozuje.

Lékaři zcela přirozeně odcházejí do zahraničí a jejich cílem je obvykle země vyšší kategorie než ve které pracovali. Lékaři přicházející ze zahraničí jsou obvykle více motivováni a vytvářejí přirozené konkurenční nasazení. Což je dobře. Část lékařů se následně vrátí domů a přinesou si i zkušenosti a mnohdy i nové postupy v léčbě a přístupu k pacientovi.

Statistika z konce roku 2015 uvádí.

V absolutním vyjádření jsou nejvyšší výdaje na zdravotnictví na občana vyčísleny takto:

čtvrtá kategorie

Lucembursko	7730 EUR
Dánsko	5840 EUR
Nizozemsko	5260 EUR
Švédsko	4680 EUR

třetí kategorie

Česká republika	1320 EUR
Slovensko	1350 EUR

druhá kategorie

Rumunsko	440 EUR
Bulharsko	450 EUR
Lotyšsko	740 EUR
Litva	770 EUR

Zde je taky velmi názorně vidět, kdo je v jaké kategorii a taky je zřejmé, že na **zvyšování počtu lékařů u nás prostě nemáme prostor**. Naše rozpočtové možnosti tomu ani neodpovídají.

Velký problém ovšem vidím v systému zdravotních pojišťoven. **Máme zákonem dané pojištění všech lidí** což je nepochybně správná věc.

Máme 7 zdravotních pojišťoven. VZP má cca 6 milionů klientů a zbylých šest pojišťoven si rozdělilo cca 4,5 milionů klientů.

Vytvořili jsme prostředí, kdy se snažíme deklarovat, že se jedná o tržní konkurenci!

Ale kde ji vidíte!?

Zapříčinili jsme pouze to, že pojišťovny nepochopily svoji funkci a vším čím se dnes pojišťovny zabývají je převáděno na jednotky peněz. Vše co chceme vyřešit obracíme jen na peníze.

Zde **vidím velký problém**, protože **pacient je lidská bytost**, která ve svých obtížích, **nemůže bránit svou důstojnost**.

Pacient se vytratil ze slovníku a nahradil se slovem klient! Klient už je posuzován pouze podle toho kolik nás stojí a jak se nám vyplatí. Tak se k pacientům i náš systém začal chovat. **Tento pohled je nepřijatelný!** Pacienta nemůžeme postavit na trh a handlovat s ním. Je to v rozporu lékařského kodexu a nikdo lékaře nesmí nutit, aby byl tento kodex porušován. Je to i v rozporu s obchodním zákonem, kdy jakákoli dohoda je neplatná písemná nebo ústní, když je uzavřená za nerovných podmínek.

Lékaři jsou od zdravotních pojišťoven zatíženi limitem, který je vyjádřený v penězích, kolik a v jaké celkové hodnotě může vypsát léků. **Lékaři nemají žádné právo, aby omezili zákonný nárok pacientů.** Lékaři se mohou jen těžko bránit, jelikož pojišťovny jim nemusí prodloužit smlouvu. Copak ale může lékař oznámit mamince dítěte, že mu nepředepíše léky, protože v daném měsíci je již přes limit! Přesto pojišťovna může za překročení trestat.

Ovšem jako **absolutní zřůdnost** považuji to, kdy rodiče dětí, které jsou postiženy nějakým problémem, bojují se zdravotními pojišťovnami o to, aby jim byly hrazeny léky pro jejich děti. Následně se musí obracet na veřejnost o pomoc a pořádat veřejné sbírky.

Přitom zákonný nárok je u všech pojišťoven stejný, výrazně se však liší jejich praxe. Zejména při proplácení výjimečných náhrad. Nemá cenu zde vyjmenovávat příklady, jsou jich stovky. Tyto nezákonné zřůdnosti mnohdy vedou k nevratnému poškození lidské bytosti. Nikdo si nedovede představit jakou bolest dokážou instituce s takovými postoji generovat. Za prokázání takové obstrukce by měl být ředitel a pracovník takové zdravotní pojišťovny bez nároků na cokoli vyhozen! Nebo dokonce odebrat takové pojišťovně licenci.

Každá pojišťovna navíc má svůj vlastní systém, který je záměrně koncipován tak, aby se při jakékoli administrativní chybě platba nerealizovala. Tento dnešní systém trestá buď pacienta nebo lékaře, ale nikdy zdravotní pojišťovnu.

My musíme vytvářet systém, který bude motivovat lékaře ke zvyšování kvalifikace a hledání nových efektivních postupů, než aby se věnovali různým typům výkazů pro zdravotní pojišťovny.

Co z toho vyplývá.

Konkurence zde neexistuje, protože na jedné straně jsou příjmy pojišťoven dány zákonem a na druhé straně stojí pacient, který jako lidská bytost nesmí být vystaven trhu.

Takže buď budeme muset zrušit tyto pojišťovny a nechat jednu, nebo jim deklarovat taková pravidla, aby se jako jedna chovala. Stejně výkazy, stejně vše!

Zdravotní pojišťovny jsou v podstatě pouze jakási **statistická zúčtovací střediska**.

Tyto nové střediska by na sebe měly převzít zároveň novou úlohu. Vytvořit útvar, který by poskytoval lékařům a nemocnicím servis. Protože **největší zdroje úspor jsou ve využití nových poznatků a poznatků vědecko-technického rozvoje**. Denně vzniká mnoho nových myšlenek (např. denně je patentováno 1.000 patentů). Tyto poznatky proudí bez užitku:

- neustále jsou dávány na trh nové léky, levné léky, kvalitnější léky,
- neustále jsou zaváděny nové technologické postupy,
- jsou na trhu nové přístroje.

Tyto zdroje informací musí být předávány lékařům a nemocnicím v přijatelné formě a motivovat lékaře a nemocnice, aby byly maximálně využity.

Náš systém umožňuje lékařům vykonávat soukromou praxi, bohužel tento systém je mnohdy zneužíván na úkor nemocnic. Lékař vyšetří pacienta v soukromé ambulanci, pošle ho do nemocnice na speciální vyšetření na drahý přístroj, který si soukromý lékař nemůže dovolit. Následně pokračuje v léčbě pacienta v soukromé ambulanci.

Nemocnice se diví, že jí chybí peníze, protože část příjmu odejde do soukromé ambulance.

Kde je ale chyba?

Nemocnice nemůžou dělat veškerý servis, ale toto vybavení musí být přístupno lékařům a jejich pacientům, naopak nemocnice na tom nesmí být stratné. V systému je lékařů dost, jak je patrné z grafu, ale velká **část lékařů ze soukromých ambulančí se má dobře** a není motivována tomuto poslání ničím přispět, dokonce se vytratila ochota obvodních lékařů navštívit pacienta doma. Při problému mu jen poradí, aby

kontaktoval záchranou službu. Povinnost přehodí na druhého, neúměrně tuto službu zatíží a ta samozřejmě nemůže precizně zasáhnout, protože pacient je pro ně zcela cizí osoba a nezná jeho specifika, tak jako obvodní lékař. Tyto nerovnosti ve vytížení způsobily pojišťovny a ve výsledku jsou veškerá negativa přesunuta na pacienta.

Je zapotřebí se vážně zamyslet nad funkčností a smyslem zdravotních pojišťoven. Myslím, že nastal čas na zásadní reformu.

Závěrem bych se rád vyjádřil o alternativní medicíně. Pod nadvládou peněz a farmaceutických koncernů probíhá znevážení lidí, kteří věří v alternativní postupy.

Dovolte mi připomenout, že k alternativě před nedávným časem patřily i vitamíny, které dnes farmacie zařadila pod svá křídla. V současné době je rozporována například homeopatie. Mediální obraz léčitelství je vykreslen jako podvod a zvěrstvo. Pravdou je, že mezi léčiteli šarlatáni jsou, ale ti jsou i v medicíně mezi lékaři a kvůli takovým lidem medicínu nezavrhujeme. Až bude mít medicína odpověď na všechny neduhy, tak zavrhneme a zbavme lidi svobodného rozhodnutí a zakažme vše. Medicína jistě udělala obrovský pokrok, ale má stále hodně otázek před sebou. Jeden z bodů zdravotní péče se rozumí cituji **“udržení a prodloužení života a zmírnění utrpení”**. Léčitelství není pouhou náhradou, ale ve chvíli, kdy klasická medicína selže a alternativa pomoci umí, stává se alternativa právě tím, co nám dokáže prodloužit život a utrpení.

Jako příklad, kdy medicína nedokázala pomoci a nedokáže vysvětlit zázrak, bych **chtěl upozornit na příběh** člověka jménem **Clemens Kuby**. Byl to on, kdo v Německu v roce 1977 vymyslel stranu Die Grünen, Zelení, kterou v roce 1980 opustil.

V roce 1981 spadl z 15 metrové výšky a rozdrtil si přitom druhý bederní obratel L2, takže příčně ochrnul. Do dnešního dne má přerušovanou míchu a přitom dnes chodí bez jakéhokoli omezení. Pro lékaře je to nepochopitelný úkaz a ještě dnes mu lékaři říkají, že by bylo dobré kdyby nechodil. Ale on chodí, a je živým důkazem, že bychom si neměli nechat vzít svobodné právo na alternativu.

Můžu jen doporučit se s příběhem Clemense Kubyho seznámit podrobněji.

Někteří lidé dokážou skládat hudbu i přesto, že většina z nás neumí dát dvě noty vedle sebe. Někteří lidé prožili zázrak a většina z nás netuší, co to zázrak je. Někteří lidé dokážou léčit lidi, někteří lékaři neví, jak to dělají a někteří lidé chtějí zakázat vše, čemu nerozumí, třeba i tu hudbu nebo vtip v pohádce.

březen 2019

Ministerstvo spravedlnosti by mělo zajišťovat SPRAVEDLNOST.

Právo na spravedlivý proces je jedním ze základních kamenů právních jistot ve zdravé společnosti a je jedním ze tří pilířů moci demokratického státu.

Když tato moc kulhá, je celý stát na tom špatně.

Dnes mám pocit, že slovo právo je chápáno pokřiveně, jako kdybych slyšel úryvek z jedné knihy:

„Dejte mi co chci, abych dokázal, že jsem silnější než vy.“

Soudce je osoba pověřená autoritativně rozhodovat ve sporných záležitostech.

Ústava České republiky říká:

Soudci jsou při výkonu své funkce **nezávislí**. Jejich **nestrannost** nesmí nikdo ohrožovat. **Soudce je jmenován** do funkce prezidentem republiky **bez časového omezení**. Své funkce se ujímá složením slibu. **Soudce je při rozhodování vázán zákonem** a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou.

Zákon o soudech a soudcích mimo jiné říká:

Každý má právo, aby jeho věc byla soudem projednána a rozhodnuta **bez zbytečných průtahů**.

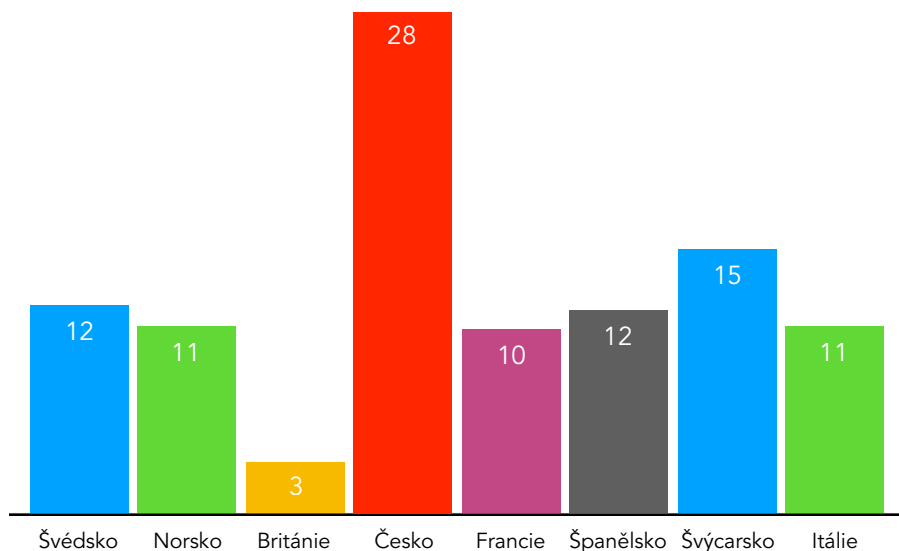
Zde je ten hlavní problém!

Soudci mají pocit, že si svůj úřad zaslouží a mají to na pořád a formulace "bez zbytečných průtahů" neříká vůbec nic!

Stejně tak nám neřekne nic údaj, že máme víc než 3000 soudců v České republice.

Ale porovnání, kolik je soudců v jiných zemích Evropy už vypovídací hodnotu má.

Počty soudců na 100 tisíc obyvatel ve vybraných zemích Evropy (data CEPEJ-STAT za rok 2016)

On NE každý se může stát dobrým soudcem, a proto musí existovat mechanismus, jak neschopné soudce odhalit a případně vyřadit.

Dosažitelnost spravedlnosti je dnes téměř nulová!

Soudy soudí extrémně pomalu a nekvalitně.

Pokud není dosaženo rozsudku v krátké době několika dní, pak je již hledání spravedlnosti zbytečné.

Osoba je odsouzená k "čekání na spravedlnost", což není žádný trest podle práva, ale přitom je to nejkrutější psychologické trestání!

Postižený je zpravidla paralizován, protože **je vystaven nejistotě a neschopnosti mašinerie rozhodnout**, mnohdy přijde o práci, o peníze nebo i o rodinu, aniž by bylo jasné, zda skutek spáchal či nikoliv.

Soudy po mnoha letech soudního řízení jsou zavaleny kilogramy papírů, které zpravidla omílají stále dokola skutečnosti známé již v době zahájení soudního řízení. Jediný rozdíl je v tom, že svědci ztrácí paměť a soudci to přestávají číst.

Co bylo dříve jasné, se stává nepřesným a v mnoha případech se výpovědi začínou rozcházet a důkazy tak ztrácí na věrohodnosti. Soudní spis se zapleveluje spoustou nadbytečných informací a stává se obtížným k rozhodování.

K moci se pak dostávají negativní síly, bují korupce apod.

Jak věci napravit?

Především **Ministerstvo spravedlnosti by mělo vytvářet taková pravidla, ve kterých by se uplatnili jen ti nejtalentovanější soudci se schopností se rychle, nestranně a správně rozhodovat.**

Tato změna v žádném případě nebude vyžadovat zásah do ústavy České republiky, ale bude stačit drobná úprava zákona o soudech a soudcích č. 6/2002 sb. Takových úprav od vzniku tohoto zákona proběhlo již 36.

Jako příklad uvedu tyto změny:

1. Soudy první instance musí rozhodnout věc při prvním a jediném stání nejpozději do dvou týdnů od předání spisu k soudu.
2. Případný odvolací soud pak rozhodne do jednoho měsíce.
3. Soudce první instance, kterému vrátí odvolací soud 40% a víc případů za rok, by neměl dále soudit (přitom může být dále soudcem s jinými úkoly).
4. Naopak soudce s 90% a více potvrzeními odvolacího soudu za rok má právo na vyšší post a dostane dvojnásobný plat proti současnému platu.
5. Soudce, který nebude soudit dostane poloviční plat proti dnešnímu stavu.

Zvýšení platů aktivních soudců nebude mít vliv na celkové mzdové náklady soudců, protože bude plně postačovat méně než polovina současného počtu soudců viz graf výše.

Tento tlak má vliv pouze na kvalitu soudů a žádný soudce si nedovolí rozhodovat nekvalitně.

Soudci, kteří NEMAJÍ vlastnosti být soudcem skončí, ale to neznamená, že by se nemohli dobře uplatnit v jiné oblasti právní praxe i přímo na soudu. I kdyby se pro ně práce nenašla, stále bude levnější pro společnost je platit za nic, než aby soudili špatně.

Spolupracoval jsem a zaměstnával řadu bývalých vojáků, vysokých důstojníků. Jedno jejich vojenské heslo bylo velmi výstižné:

„Důležité rozhodnutí je rychlé rozhodnutí.“

Tím, že soudy soudí pomalu, bere si zákon do svých rukou policie a státní zástupci, kteří z vlastního uvážení „odsoudí“ podezřelého k vazbě nebo ho nechají paralizovaného v právní nejistotě, která může trvat i několik let a to stále bez řádného soudu. Podezřelý je tak morálně a společensky znemožněn, třebaže po nějakém čase je stíhání z nejrůznějších důvodů zastaveno. Policie a státní zástupci tak mají příležitost zasahovat do podnikatelských i politických vztahů a dělají to s nejrůznější motivací.

Kvalitní soudce, který má vlastnost rychle a kvalitně se rozhodovat, nevytvoří prostor ani státnímu zástupci ani policii k vytváření šedé zóny.

Vím, že tato dnešní úvaha zní pro mnohé nepředstavitelně, ale pro mne je stav, který se vryl do systému taky jen těžko představitelný a je součástí nás všech. Pro mne je na prvním místě spravedlivost a nikdo nemá žádné právo si brát kohokoli jako rukojmí.

I viník má právo být kvalitně a rychle potrestán a není možné, aby byl kdokoliv trestán vícenásobně za jeden přečin.

Podle mého by soudce mněl dokonce soudit anonymně!

Státní zástupce sepíše argumenty, vše bez jmen a místa činu. Proti tomu své argumenty sepíše advokát. Tyto dokumenty pak dostane libovolný soudce v České republice a jelikož nebude zatížen ani jménem ani místem nebo dokonce ani vzhledem osoby, může rozhodnout nestranně a rychle.

Spravedlnost musí být dosažitelná v čase i kvalitě.

Ministr spravedlivosti by si měl každé ráno toto heslo říct jako součást denní hygieny. Potom pro něho musí být nepřijatelný stav, jaký generují naše soudy! **Je zcela nepřijatelné, aby soudy trvaly roky či desetiletí.**

Soudce tím netrpí, ale souzená osoba prochází peklem. Tento stav generuje bezpráví, které začíná v neschopnosti soudní mašinerie se rozhodnout. Tím soudci předávají nepřiměřenou volnost státnímu zástupci a vše končí u policie která ztrácí motivaci.

Závěr je ten, že nemůžeme svalit vinu na soudy ani státní zástupce nebo policii, ti pravidla neformulují! Zodpovědné je ministerstvo spravedlnosti, protože pouze to může nastavit pravidla, které formuluje tak, aby byla spravedlnost dosažitelná v čase i kvalitě a nelze přijat výmluvu, že jinde ve světě jsou na tom také špatně!

4

únor 2019

.....

„Dejte mi možnost tisknout a ovládat peníze, a nebude mne zajímat, kdo tvoří zákony.“ Autorem této věty není nikdo jiný než Mayer Anselm Rothschild.

Skoro všichni chápou jako zcela přirozenou věc, že největší vliv na českou měnu má Česká národní banka.

Česká národní banka je součástí Evropského systému centrálních bank podle Smlouvy o fungování Evropské unie a podle **Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky** a podílí se na plnění cílů a úkolů Evropského systému centrálních bank.

Jaký vliv tedy má Česká národní banka na měnu a jak vlastně vznikají nové peníze?

Obecně za kapitalismu ve světě, tedy do roku 1971 vydávaly peníze centrální banky.

V období **globálního kapitalismu, tedy od roku 1971** se situace mění a začíná narůstat množství „virtuálních peněz“ v oběhu – to jsou peníze v evidenčním systému počítače, které už nemají fyzickou podobu ani papíru ani mincí.

Virtuální peníze vznikají v komerčních bankách podle pravidel vytvořených Evropskou centrální bankou a hlídaných centrální bankou státu. Pravidla centrální banky státu jsou pak stanovena Evropskou centrální bankou a ta je pod kontrolou Světové banky a nad ní je FED, tedy centrální banka USA.

Virtuální peníze vzniklé v komerčních bankách **jsou kryté dluhem**, tedy ručením, které dává dlužník k dispozici komerčním bankám. Banky tedy po uzavření úvěrové smlouvy, vygenerují do svého počítače částku nových peněz odpovídající výši uzavřeného úvěru a tyto nové peníze následně zatíží úrokem.

Banky tedy prostřednictvím úvěru generují zcela nové peníze.

Ale naše banky jsou dále regulovány limitem, který stanovuje, do jaké výše můžou rozhodovat o výši úvěru bez toho, aby se museli někoho zeptat.

Všechny klíčové banky v České republice mají své mateřské banky v zemi čtvrté kategorie. Naše banky obsluhují region třetí kategorie a jejich limit jim byl stanoven okolo 1 mld. Kč a pokud chtějí poskytnout úvěr vyšší, musí se dotázat své mateřské banky.

Zatímco banky působící v zemích 4. kategorie mají své limity mnohonásobně vyšší. Tím se také vysvětluje, proč země 4. kategorie jsou násobně víc zadlužené než země 3. kategorie a na druhou stranu země 2. a 1. kategorie mají dluhy minimální.

CELKOVÝ DLUH NA 1 OBYVATELE v EUR	
PÁTÁ KATEGORIE	
USA	193 000
Velká Británie	125 000

ČTVRTÁ KATEGORIE	
Francie	108 000
Itálie	86 000
Německo	83 000

TŘETÍ KATEGORIE	
Česká republika	31 000
Slovenská republika	29 000
Maďarsko	43 000

DRUHÁ KATEGORIE	
Rumunsko	15 000
Bulharsko	20 000
Litva	23 000

Množství peněz v oběhu se tímto vyšším limitem zvyšuje geometrickou řadou, protože větší úvěry generují víc hodnot (víc podniků, víc sinic, víc domů, víc platů atd.) Tím se zvyšuje HDP a také se zvyšuje životní úroveň obyvatel.

Z této geometrické řady je patrné, že v reálném životě do 10 let banka disponuje přibližně pěti až deseti násobkem původního rozsahu peněz. Není jistě náhodou, že po cca 40 letech bylo v oběhu 40x víc US-Dolarů, než na začátku globálního kapitalismu - v roce 1971.

Ten, kdo vytváří pravidla, také stanovuje kde, ve kterém státě bude nebo nebude hospodářský rozvoj a jak velký!

ČNB podepsala **"PROTOKOL O STATUTU EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK (ESCB) A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY"**

V úkolech rozhodovacích orgánů se říká, cituji:

"Rada guvernérů **určuje měnovou politiku** Společenství a popřípadě přijímá rozhodnutí týkající se střednědobých měnových cílů, klíčových úrokových sazeb a vytváření měnových rezerv ESCB, přičemž přijme obecné zásady nezbytné k jejich provedení.

Výkonná rada provádí měnovou politiku v souladu s obecnými zásadami a rozhodnutími Rady guvernérů. V tomto směru **dává** Výkonná rada nezbytné **pokyny národním centrálním bankám.**" Konec citace.

Z toho jasně vyplývá, že **na měnovou politiku ani na tvorbu nových peněz nemá Česká národní banka v podstatě ŽÁDNÝ vliv!** ČNB je pouze jakousi policejní stanicí, která má za úkol hlídat dodržování pravidel.

Celý tento systém má ovšem kardinální chybu! Nové „virtuální“ peníze jsou vydány jen do výše dluhu, ale nejsou povýšeny o úroky banky (je to logické, protože úrok není žádná jistina).

Uvedme si velmi **zjednodušený příklad**: Představme si, že existuje jen jedna banka, jen dva subjekty, kteří si chtějí půjčit a nic jiného. Nejsou ani žádné další peníze v oběhu. Banka každému ze subjektů poskytne půjčku 500 Kč, tedy celkem 1000 Kč s podmínkou, že půjčka je splatná do jednoho roku i s úrokem 6% a vrácena bude v měně ve které si půjčku převzali. Zní to férově.

Banka tedy předá celkem 1000 Kč dlužníkům. Za rok přijde první dlužník a zaplatí dluh 500 Kč a k tomu úrok 30 Kč. Druhý dlužník sesbírá všechny peníze, ale má k dispozici již jen 470 Kč. Víc peněz banka přece nevydala!

Nemůže tedy dluh vrátit!

Je jasné, že dluh nemohou splatit všichni, protože peníze, které je k tomu potřeba prostě neexistují. Čím méně lidí si tedy bude půjčovat (bude vytvořeno méně peněz), tím více bude krachů a exekucí. A naopak. Celá ekonomika je tedy hnána potřebou vytvářet a půjčovat stále větší množství peněz, aby bylo na splácení čím dál tím většího dluhu a úroků.

V této situaci je dnes celý svět: protože tato praxe běží velmi intenzivně posledních padesát let a je dnes celkem vydáno přes 180 tisíc miliard dolarů dluhů, ale peněz je k dispozici jen 21 tisíc miliard dolarů plus stejné množství dluhopisů (tedy cenných papírů, kterými jsou jištěny ostatní světové měny).

Jinými slovy: **dluhy nelze vrátit**, je to technicky neproveditelné a v současnosti **už je málo peněz i na placení úroků**.

Navíc současný pokus se snížením úroků na nulu (i do záporných čísel) ze strany FEDu a centrálních bank přinesl jen slabé oddálení katastrofy, protože komerční banky se úroků nevzdaly z jednoduchého důvodu, že by to bylo pro komerční banky likvidační.

Udělejme tedy opačný krok a podívejme se na problém z větší perspektivy.

Kdo vlastní klíčové podniky v ekonomice. Za klasického feudalismu, ovládali ekonomiku držitelé půdy – zemědělci. Feudalismus skončil v USA v roce 1865 po válce severu proti jihu a začal klasický kapitalismus, ekonomiku ovládali průmyslníci jako např. Henry Ford a u nás např. Tomáš Baťa a mnoho dalších. V roce 1971 kapitalismus skončil a nahradil ho globální kapitalismus a ten zcela ovládli bankéři. Průmyslníci nemohli platit úrok, proto převedli své majetky bankám a banky je převedly do různých fondů. S těmi se obchoduje jako s dluhem a zcela se ztratil přehled kdo nadnárodní podniky vlastní.

Banky jsou ovšem na konci své epochy, není to nic neobvyklého, jedna epocha skončí a druhá začne, jen se zformuluje nová elita.

Řešení tohoto peněžního kolapsu pochopil prezident **Trump**, když před koncem roku 2018 **prohlásil, že vyrovná státní dluh USA**, který byl ve výši 21,7 tisíc miliard dolarů.

Jak?

Předpokládáme, že **zvolí stejný postup jako v roce 1971 prezident Nixon:**

V roce 1971 prezident Nixon „zavřel zlaté okno“ a jednostranným prohlášením vyhlásil, že Spojené státy nebudou držet závazek ke krytí emitovaných dolarů zlatem.

Stejně tak se postaví prezident Trump před mikrofon a prohlásí, že státní dluhopisy USA nebudou ode dneška propláceny.

ČNB má celkem v těchto dluhopisech ke konci r. 2017: 3 120 mld. Kč a jenom v roce 2017 utratila na intervenční nákupy zahraničních dluhopisů přes 950 mld. Kč.

Když uvážíme možnost, že ze dne na den může být hodnota těchto dluhopisů nulová (a jsou to 2/3 ročního HDP ČR, tedy 2/3 všeho, co se za jeden rok v celé České republice vyprodukuje!) pak je třeba se nad tím zamyslet.

Například v Rusku si tento scénář uvědomuji a již všechny dluhopisy USA prodali!

Pokud má Mexiko dluhopisy USA alespoň za 6 mld. dolarů, tak již Trumpovi zaplatili zeď a ještě to neví. Strávil jsem s Trumpem v minulosti nějaký čas a pochopil jsem že on je typ člověka, který co říká také i činí.

Jaký je tedy závěr?

Peněžní systém je na pokraji velkého kolapsu, státy svůj dluh nikdy nesplatí, prostě protože to nejde technicky provést, snad jen procedurou, kterou naznačil prezident Trump a následně se rozjede řetězová reakce.

My bychom měli zvážit, jak lépe uchovat naše hodnoty, ne je projíst nebo ukládat do dluhopisů, ale místo toho je vložit

například do infrastruktury (postavit rychlodráhy, dálnice, letiště, mosty, nové přehrady nebo taky kanál Dunaj-Odra-Labe atd.)

Dále investovat do programu budoucnosti: robotizace (školy, výzkum a vývoj, výroba elektřiny, aplikace...)

Dluhopis je mrtvý kus papíru ten patří na hřbitov, pokud ČNB nechce být hřbitovem neměla by je uchovávat.

5

duben 2018

.....

Před časem jsem zaznamenal informace v médiích, které podle vlastních slov citovali guvernéra ČNB pana Rusnoka:

“Ekonomický boom v zemi může být u konce a vidím napětí na trhu práce” “Mezi lety 2015 až 2017 vzrostl HDP o více než 12%”

A abychom udrželi a zachovali ekonomický růst a hodnotový způsob západního světa, na kterém jsme přímo navázáni, musíme v maximální míře podporovat EXPANZI V PROSTORU. To znamená, vytvořit našim podnikům takové podmínky, aby se dařilo umísťování jejich výrobku v celém globalizovaném světovém trhu.

Avšak i tento globalizovaný světový trh začíná být naplněný a tím jsme se přiblížili ke konci EXPANZE V PROSTORU. Svět se už před časem vydal novým směrem: a to je EXPANZE V ČASE.

Nejznámější reprezentant nového směru je “spotřebitelský úvěr” který umožňuje zmíněnou expanzi v čase. V podstatě jsme si začali vybírat budoucí zisky. Spotřebitelé dostali šanci dosáhnout na budoucí platy tak, aby si mohli koupit zboží, na které v reálném čase nemají.

To začalo nekontrolovatelně zadlužovat všechny.

Dnes můžeme říci, že v západním světě, kam chceme patřit, dluhy již překročily splatitelnou realitu.

A my bychom se měli začít zabývat tím, co bude dál.

Podle mého pozorování světa stojíme před revoluční změnou! V České Republice je minimální nezaměstnanost, manažeři denně řeší problém obsazování volných pracovních míst.

Na straně druhé, nejen vývoj, ale i aplikace robotiky, nabrali exponenciální tempo růstu. Nenechme se tímto zaskočit.

Robotika je nyní připravena ovládnout celý průmysl od logistiky po prvovýrobu. Zaznamenáváme první úspěšné aplikace ve službách, t.j. v přímém styku s člověkem.

Svět manažerů firem na to v blízké době bude slyšet. Oni tím vyřeší spoustu svých problémů, zabezpečí tím kontinuální výrobu plus zmíněnou expanzi!

Pro stát ovšem nastane velký problém. A to i pro Českou republiku, i když to paradoxně tak nevypadá (jak bylo zmíněno výše).

Tisíce lidí ztratí zaměstnání, ztratí i možnost dále splácet své dluhy, které jim náš hodnotový systém vnutil, aby mohl dál růst.

Tento problém nebude řešit soukromý sektor, ale bude ho muset vyřešit stát.

Jaké je řešení?

Již dnes otevřít debatu o "základním nepodmíněném příjmu"

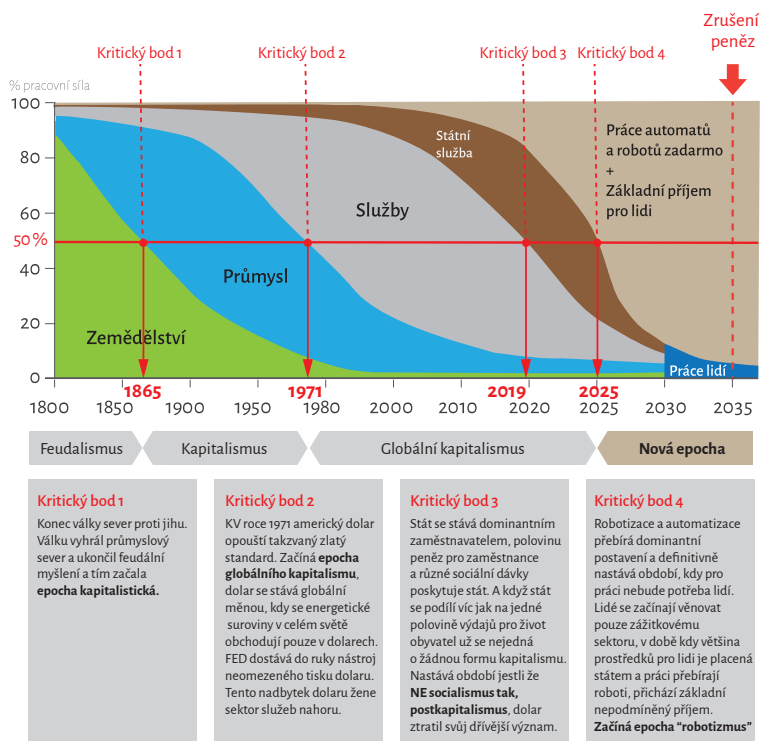
Ano vím, ozvou se následně ekonomové, kteří to označí za nesmysl.

Nesmysl to byl taky před několika lety, než jsme začali expandovat v čase! A realita je, že se to stalo.

Základní nepodmíněný příjem není žádný socialistický výmysl, ale tvrdá kapitalistická realita tak, abychom nezastavili kapitalistický růst nebo její expanzi.

Proto si myslím, že nastal čas, aby se o tom začalo vážně debatovat a postupně se na takovou možnost připravili a dostatečně v předstihu zformulovali pravidla, bez emocí.

Otázka nezní, jestli se základní nepodmíněný příjem zavede nebo nezavede, ale pouze kdy se zavede a jak kvalitně se na to připravíme.

Na otázku co budou dělat lidé, zná odpověď každý znás, to samé co dělají v sobotu a neděli.

Základní nepodmíněný příjem není konečné řešení, je to řešení pouze na přechodnou dobu. Svět budou hnát dopředu motivační faktory, faktor morálního ocenění, faktor seberealizace, faktor radosti s práce. Faktor hmotné zainteresovanosti začne ztrácet na významu a s ním i peníze, stejně jak kdysi ztratil význam faktor strachu na konci feudalismu a před ním ještě faktor existenční.

6

květen 2018

Česká Republika by měla přijmát jen taková rozhodnutí, která by primárně zabraňovala jakékoli závislosti.

Energie je potřeba k většině lidských potřeb, ulehčuje nám život, a tím se na ní stáváme závislí.

Je přirozené, že ENERGETIKA je oblast s potenciálně silným regulačním faktorem. Neříkáme nic nového, když konstatujeme, že tento faktor využívá stát při zajišťování příjmů do státního rozpočtu.

My musíme brát v úvahu hlavně nepříjemný fakt, že světové supervelmoci ji s velkým úspěchem používají při realizaci svých záměrů, přerozdělování sil a světového bohatství.

Vzorce nátlaku na státy závislé na importu energetických surovin, resp. energie obecně, jsou v podstatě jednoduché.

Stoupající ceny energií mají v konečném důsledku dopad na výrobu, tedy její ovlivňování většiny cen zboží, což vyvolá nespokojenost obyvatel, která může přerůst do vážných vnitrostátních problémů.

Opačný postup, umělé snižování cen energie, povede k nižším příjmům do státního rozpočtu u zemí závislých na exportu energetických surovin.

Tyto země jsou obvykle závislé na dovozu většiny zboží ze zahraničí a tím se začne dostavovat nedostatek. To má negativní dopad na obyvatele a vnitřní politiku. Koneckonců, problematika energií vždy vedla k vážným mezinárodním sporům a nezřídka i k válkám.

Pro zajímavost, závislost na energii a jejím potenciálu ovlivňovat svět, pochopili také pánové J.P. Morgan a Nikola Tesla.

Ale každý to chápal jinak.

Teslova vize byla zničit tuto závislost, tím že představí řešení volné energie.

Tesla postavil v roce 1901-1902 takzvanou Teslovu věž a jeho cíl byl, aby si kdokoli jednoduše zapíchl anténu do země a čerpal elektrickou energii zdarma.

Když se to jeho podporovatel J.P. Morgan dozvěděl, tak usoudil že elektřina zdarma není rentabilní a se slovy, že se nemíní stát prodejcem antén nechal celý projekt zrušit a zničit. Představme si tedy na chvíli jaké by to bylo, svět bez závislosti na uhlí, ropě a plynu, kdy je elektrická energie zdarma.

Tam ale zatím nejsme.

Každý národ by se měl starat o to, aby byl co nejméně závislý na dovozu energií a soustředil co nejvíce sil a prostředků do budování soběstačnosti.

Česká republika má velké zkušenosti a potenciál ve výrobě elektrické energie a velmi dobrou pověst ve výzkumu. Musíme v maximální míře podporovat výzkumné a vývojové projekty, od studentských až po ústavy akademie věd.

Nesmíme zapomínat na skutečnost, že v robotice, automatizovaných systémech, resp. všech oblastí aplikace elektroniky, jsou nutné samostatné, uzavřené, energetické zdroje. Součet energií těchto zdrojů, je srovnatelný s objemem výroby běžné elektrárny.

Dále také potencionál vodních elektráren není v České republice vyčerpán.

Máme dostatek intelektuálních schopností podílet se na vývoji a výrobě takových energetických zdrojů.

Ale naší největší slabinou je v současnosti ropa a plyn. Většina dodávek je z Ruska a my jsme na nich závislí hned dvakrát. Na vlastní suroviny, jakož i na transportu. Přičemž vybudovanou síť plynovodů v České republice, jsme s "úspěchem" prodali do zahraničí.

Navíc otázkou zemního plynu bychom se měli zabývat velmi intenzivně, protože jak je zmíněno v energetické koncepci České republiky, cituji:

"Vpřípadě, že nedojde ke klíčovému rozhodnutí, která podmiňují výstavbu nových jaderných bloků v ČR, bude toto nutné vnímat jako významný argument pro aktualizaci státní energetické koncepce v procesu vyhodnocení jejího plnění, které musí proběhnout dle legislativy nejpozději v roce 2020. V rámci aktualizace by pak bylo nutné navrhnout odlišný scénář

vývoje energetického sektoru, kdy v podstatě jedinou alternativní variantou je **zvýšení využití zemního plynu** (samozřejmě v kombinaci s dalším rozvojem obnovitelných zdrojů energie).“ Konec citace.

Co to znamená?

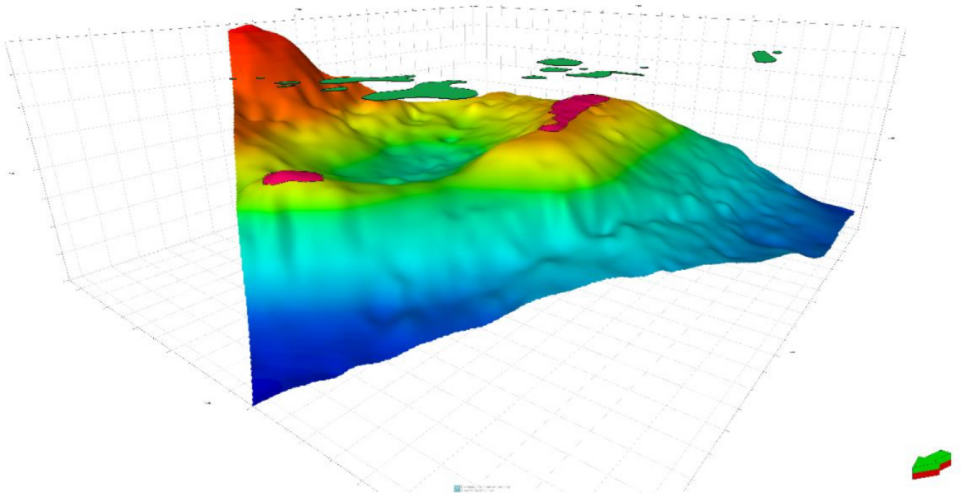
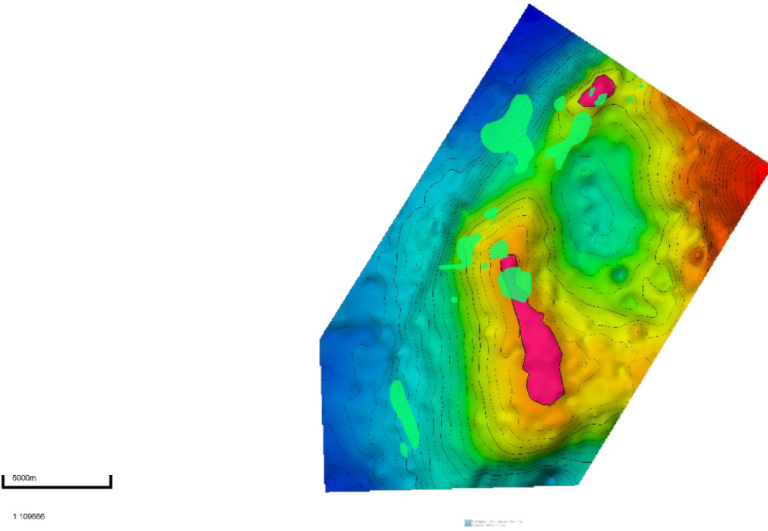
Do roku 2020 nezbývají ani dva roky a naše politickoekonomická situace mne vede k zamyšlení, že nebudeme schopni rozhodnout, kdy, s kým a jak postavit nové jaderné elektrárny, protože Evropská unie se na jadernou energetiku začala dívat skepticky. To neznamená, že bychom se měli vzdát tohoto cíle.

Na druhou stranu bychom se již dnes měli zabývat alternativou, která je uvedená v energetické koncepci. Zde je ovšem velké riziko ve zmíněné závislosti!

Ale naše možnosti v otázce plynu nejsou zdaleka vyčerpány. Před časem jsem se seznámil s výzkumem potenciálu ložisek plynu v České republice. Naši vědci dokázali, že se zde nachází **velmi vydatná ložiska zemního plynu**. Jak říkají:

“Naprostá většina dnes známých uhlovodíkových pastí na Moravě je vázána na oblasti mělčího charakteru, a to jak v sedimentární výplni, tak v podložních horninách Českého masívu.

Detailní obrázek znázorňuje hlubokou strukturu s ložiskovým potenciálem. Mapa a 3D model ukazují projevy této struktury v tíhových datech. V prezentované oblasti bylo v minulosti objeveno několik ložisek (zelené polygony), které však leží blíže povrchu. Zájmová struktura (červený polygon) je v hloubce 8–10 km, tj. výrazně hlouběji než doposud známá ložiska. Vzhledem k teplotám, které odpovídají studovaným hloubkám, lze předpokládat primárně výskyt zemního plynu.”

V dnešním komplikovaném světě neumíme předvídat jaké a na koho budou uvaleny příští sankce, taky nemůžeme vyloučit opakující se problém typu Fukušima. To všechno může v budoucnu měnit naše mínění k energetické koncepci. Proto bychom měli podporovat rovnocenně oba směry jak plynovou tak jadernou.

Obecným problémem je, že základní průzkum takových ložisek se bude pohybovat ve stovkách milionů korun, takováto investice pro soukromé subjekty je poněkud problematická a riziková. Jedná se tedy spíše o strategickou "průzkumnou" investici státu, která může vést k výrazné **snížení závislosti na zemním plynu** ze zahraničí. Hlavním argumentem bude, že zmiňovaná ložiska jsou poměrně hluboko a cena plynu na světovém trhu je přijatelná. Tohle ale není argument, protože co vypadá dnes jasně, zítra může vypadat mlhavě. Taky a hlavně: "Co je doma, to se počítá!"

Máme odvahu uvěřit našim vědcům světového formátu? A podpořit takový základní průzkum? A kdybychom tuto odvahu našli a těžba by začala, dokázali bychom zabránit jejímu bezhlavému prodeji novým Bakalům, resp. společností účelově zřízeným a registrovaným někde v Austrálii?!

Zvláštní poděkování panu Ludvíku Slavíkovi, který se podílel na této úvaze.

7

říjen 2018

.....

Zodpovědný stát by se měl snažit o nezávislost a soběstačnost v sektorech potravinářských a energetických.

Nezávislý stát, to je takový stát, jehož energetika a potravinářství má na vnějších faktorech nezávislé jádro. Musí zároveň usilovat, aby v těchto odvětvích byl na světové špičce. Izolace po určitou dobu se pro něj **nesmí stát katastrofou**.

Ministerstvo průmyslu a obchodu musí pochopit dnešní dobu.

Ideologie dnešní doby byla zformulována Adamem Smithem v jeho díle „Pojednání o podstatě a původu bohatství národů“ vydaném v roce 1776. Byl to on, který jako první zformuloval kapitalistickou ideologii. Cituji:

“Dělbá práce je omezena velikostí trhu. Protože možnost směny vede k dělbě práce, je úroveň dělby práce vždy omezena mezemi možností směny, neboli, jinými slovy, velikostí trhu“. Konec citace.

Předpokládejme že máme izolovanou vesnici, která má sto stavení. I kdybyste se rozkrájeli, lokomotivy tam vyrábět nebudete. Dělbá práce ani velikost trhu tomu neodpovídá.

To, co Adam Smith popisoval jako teorii čistě hypotetickou, se dnes stalo skutečností. Trh dosáhl globálních rozměrů a začal narážet na své mantinely, kdy již nejde dále zvětšovat jeho velikost. Naše planeta se stává pomyslnou vesnicí.

Závěr je ten, že etapa kapitalismu je téměř vyčerpána a aby se svět dál mohl vyvíjet podle nějakého řádu vpřed, bude k tomu **zapotřebí nová ideologie!** Jinak budeme sklouzávat do chaosu.

Stojíme na prahu nové doby, kterou někteří nazývají "revoluce 4.0". **Ta zcela změní pohled na průmysl a dramaticky se změní životní styl lidí** a jejich potřeby. Energie bude hrát klíčovou roli prostě proto, že nám ulehčuje život. Elektrická energie v nové době bude hrát zcela dominantní roli. Problémy složitosti doby velmi vystižně zformuloval Prof.Zelený ve svém grafu.

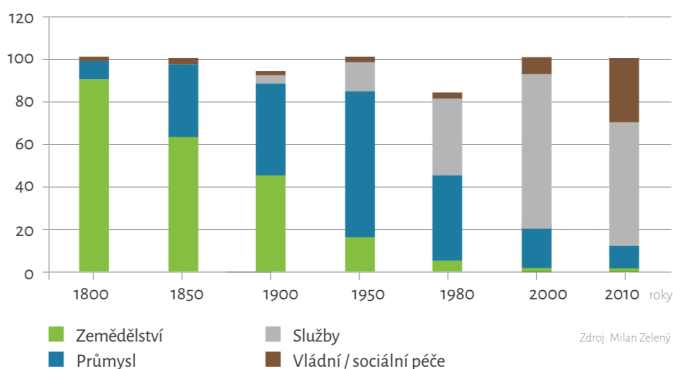
Zde je názorně vidět, jak se jednotlivé sektory přesouvají a vždy zcela přeformulují dobu a životní styl lidí. Ano, je to graf, který vyjadřuje situaci v USA. To však neznamená, že se nás to netýká, ba naopak máme výhodu, že vidíme názorně jaké problémy nás čekají.

Ale pozor, tempo se zrychluje! To co Americe trvalo 100let, nyní Čína zvládla za 25let.

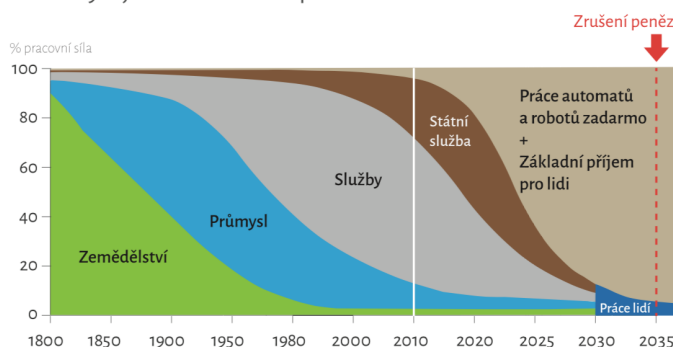
Nyní Čína končí svou etapu průmyslovou a sektor se začal přesouvat do služeb. Česká Republika a celá Evropa se nachází v časové ose někde mezi USA a Čínou.

Obecná dynamika sektorů ekonomiky USA

% pracovní síla

Odhad vývoje zaměstnání lidí podle oborů v USA

Proti tomuto vývoji v USA má EU zpoždění přibližně 15 let.

My bychom se měli ale zamyslet, co s námi udělá "revoluce 4.0"! My máme obecnou míru nezaměstnanosti 2,2% a silný průmysl.

Svět se nám mění před očima a průmysl bude muset rychle na těch 2,2% reagovat. Výrobní náklady a růst je donutí, aby se přestali zabývat lidským faktorem, který je již dnes pro průmysl velký problém. Výsledek bude, že **průmysl bude potřebovat víc elektrické energie pro automatizaci (revoluce 4.0 jim to dovolí) a společnost bude potřebovat řešení nezaměstnanosti.**

Spojené státy americké řeší své problémy globálně. Vyhlásily obchodní války a připravují se k rozšiřování sankcí všeho druhu. Plně na ně dopadá končící etapa kapitalismu, která jim zajišťovala blahobyt, kterého se nebudou chtít vzdát. S tím souvisí i pozice dolaru ve světě. Mají zároveň dostatek síly a energie, aby mohly ovládat politiku a ekonomiku globálně ve svůj prospěch a taky to dělají.

Jsem zastánce jaderné energie, máme velkou výhodu, že patříme ke špičce v oboru a umíme ji efektivně využívat.

Jaderná energetika nám dovolila získat status soběstačnosti ve výrobě elektrické energie.

Současná výše nezávislosti České republiky v oblasti energetiky je 70% a je třetí nejvyšší v celé Evropské unii.

V poslední době však dochází k jejímu snižování zejména kvůli zvyšování podílu plynu z Ruska a Norska.

My se musíme ovšem snažit, abychom si tento status udrželi i do budoucnosti.

V současné době vyrábíme elektrickou energii pomocí fosilních paliv cca 50% v jaderných elektrárnách cca 35% a zbývající část připadá na obnovitelné zdroje.

Jsme soběstační ve výrobě elektrické energie a navíc 16% vyvážíme.

Již dnes je jasné, že Česká Republika nevyužila své výhody z minulých let a zaspala dobu.

Velká část elektráren je v pokročilém věku, jen část uhelných elektráren je schopno pokračovat po roku 2022, takže před tímto rokem může být odstaveno 40% výkonu uhelných elektráren. V tuto chvíli již nebudeme vývozci a nastává

problém s pokrýváním špiček. Okolo roku 2035 začneme odstavovat zbývající uhelné elektrárny a jaderné elektrárny Dukovany bude 50let. Německo a Rakousko může lobovat o ukončení výroby a v této době bude stačit malá politická slabost a Dukovany budou odstaveny!

Německo odstaví své jaderné elektrárny do roku 2022 a jejich hlavní zdroje budou větrné elektrárny na severu, dále uhelné elektrárny, které budou Němci chtít odstavit do roku 2035 a plynové se zvyšujícím se podílem plynu z Ruska. Německo nebude cítit žádnou zodpovědnost a v případě nedostatku my budeme první, kterým se dodávky omezí.

Česká Republika si potřebuje zajistit spolehlivé, předvídatelné a stabilní dodávky elektřiny.

Jen pro srovnání, při výrobě stabilní jaderné 1 GW bychom museli mít instalovaný výkon 3,3 GW u větru a nebo 9,1 GW u fotovoltaiky. Je zcela jasné, že naše potřeby větrem ani sluncem nevyřešíme. Nemáme k tomu podmínky.

Při diskuzi s odborníky vyjde najevo, že spotřeba elektřiny se zvyšuje dvakrát rychleji než celková spotřeba energií a pravděpodobně se zvýší spotřeba elektřiny o více jak dvě třetiny do roku 2040.

Téměř všechny názory o budoucích dodávkách energie naznačují, že jaderná energetika má roli ekologicky nezávadného způsobu výroby spolehlivé elektřiny ve velkém měřítku.

Česká Republika se za poslední dva roky neposunula nikam, hrozí nám reálné nebezpečí, že se ze soběstačnosti staneme závislími, a to v relativně krátkém horizontu.

My musíme přestat čekat, přešlapovat a začít jednat, vytvořit koncept, kdy dostavíme nové bloky jak v Dukovanech tak v Temelíně.

Podle některých odborníků, nejefektivnější by byla kombinace Ruských reaktorů a amerického řídicího systému. Temelín je toho důkazem, rozestavěný byl jako ruský a dokončování bylo americké. Podle některých názorů to vedlo ke zvýšení bezpečnosti. Takovou úroveň bezpečnosti údajně nedosahuje v samostatné konfiguraci ani jeden ze systémů.

Celý tento **argument jde opřít o takzvanou technologickou exkluzivitu**. Kdybychom měli dostatek času, mohli bychom si hrát s výběrovým řízením a následným odvoláváním.

My už čas nemáme. Inspirovat tímto postupem by jsme se měli ve Francii a Maďarsku. Francie uspěla s tímto argumentem a v roce 2007 zadala stavbu nového reaktoru Arevě ve francouzské Flamanville. Evropská komise akceptovala tento postup a na základě tohoto precedentu Maďarsko požádalo o schválení a zadání zakázky Rosatomu a vybudováním nových bloků v Maďarském Pakse.

Podle Evropské komise bude muset provozovatel nových Maďarských bloků Pakse být důsledně oddělen od provozovatele starých bloků, aby nedocházelo k nadměrné tržní koncentraci.

Toto řešení má řadu výhod. Za prvé Areva nebude mít argument proč se nebude účastnit tohoto našeho projektu. Za druhé potenciální nabídka Rosatomu má také podporu velké části českého jaderného průmyslu, protože se od ní očekává nejsilnější zapojení tuzemských firem do stavby. Za třetí Americký řídicí systém by nejen zvýšil bezpečnost, ale vnese do tohoto projektu určitý stupeň neutrality. Za čtvrté tento

model velmi dobře známe a vyhovuje nám. Proto je technologická exkluzivita velmi dobré řešení.

Za páté, se budou vyjadřovat zpravodajské služby, které mají posoudit bezpečnostní zájmy státu v oblasti jaderné energetiky. Asi nemusím zmiňovat jejich předvidatelné negativní stanovisko k čistě ruskému řešení.

My se dnes nemůžeme přetahovat v argumentech, ale musíme jednat hned. Každý den, který dnes ztratíme bude v budoucnu generovat nejen závislost, ale i ztrátu finanční.

Dostali jsme se do situace, kdy čas je náš nepřítel. My jsme dnes ve zpoždění řešení jak jaderných elektráren, ale taky končících fosilních elektráren. Pro dobrý energetický mix potřebujeme i jiné zdroje, které budou efektivně lépe vyrovnávat špičky. Taky se musíme připravit na zvýšenou potřebu nové doby, která se rysuje jako čistě elektrická.

Musíme dát emoce stranou.

Svět se mění a nastává doba přerozdělování světového bohatství. Čína cítí svou šanci a Amerika nechce nic ztratit. Rusko je ovšem klíč. Má největší energetické zdroje, které nejsou pod kontrolou USA. Evropa je na nich zcela závislá! USA již dnes hrozí za Plynovod Nord Stream 2 sankcemi! Konflikt mezi USA a Ruskem může dojít až k nepředvídatelným událostem.

Donald Trump prohlásil: Otázka nezní jestli budou Spojené státy dodávat do Německa (dražší břídlíkový) plyn, ale kdy se tak stane. Naši vědci ovšem říkají, že **je u nás obří ložisko plynu** a nás to nechává chladnými!

Copak nám nestojí za to, to důkladně prověřit? V případě úspěchu by jsme byli chráněni od případné ztráty, která by pro nás znamenala katastrofu a posílili bychom svou nezávislost, tento plyn bychom mohli využít taky pro výrobu elektrické energie. Plyn je zároveň zcela nejlepší pro vykrývání špiček a nahrazení části uhelných elektráren. Tímto krokem bychom mohli jen posílit naši energetickou bezpečnost.

Poslední část mozaiky do mé úvahy je věda.

Česká Republika patří k absolutní světové špice ve výzkumu fúzních reaktorů, jde o Ústav fyziky plazmatu Akademie věd. Tento ústav se zabývá výzkumem jaderné fúze, která by mohla výhledově zajistit energetické potřeby lidstva na celá tisíciletí a to z ekologického hlediska velmi šetrným způsobem.

Ministerstvo průmyslu a obchodu a ministerstvo školství by se měli tímto projektem intenzívně zabývat. Máme v rukou velký potenciál pro budoucnost, který nám nesmí uniknout. Měli bychom přizvat další lídry v oboru a stát se pomyslným spojovacím článkem například mezi Ruskými a Americkými vědci, kteří samostatně jen těžko k sobě hledají cestu.

Myslím, že klíčové je kontaktovat zástupce Ústavu fyziky plazmatu Akademie věd a zeptat se na jejich názor. Kdy tato technologie bude dostupná a co od ní můžeme očekávat.

Máme tu výhodu, že světová věda je v Praze a máme s kým tuto debatu vést.

Musíme si být jisti co chceme postavit a **musí to být technologie, která nám jednou zajistí levnou elektrickou energii.**

Některé zdroje uvádí, že komerční provoz může být zpuštěn za 10-15let a zcela přeformuluje trh s energií.

8

červen 2018

.....

SVOBODA ROVNOST BRATRSTVÍ je známé heslo francouzské revoluce a především:

SVOBODA je v dnešní době často spojována s cestováním, tedy dopravou.

Baví mne sledovat různé politiky a novináře, kteří se nám snaží vysvětlit do „které to“ Evropy patříme. Vzal jsem si mapu a podíval se, kudy ty „naše“ cesty do Evropy vedou.

Je to zajímavý pohled. Máme čtyři možnosti, dvě cesty vedou do Německa jedna na Slovensko a jedna do Polska!

Připadá mi, že nechceme patřit nikam.

Před časem jsem byl na ministerstvu dopravy. Visela jim tam krásná mapa České republiky. Namítnul jsem, proč jim tam spíš nevisí dálniční a železniční mapa Evropy? Ten denní pohled na takové mapy jim bude utvářet představu, jak se co neefektivněji propojit s Evropou.

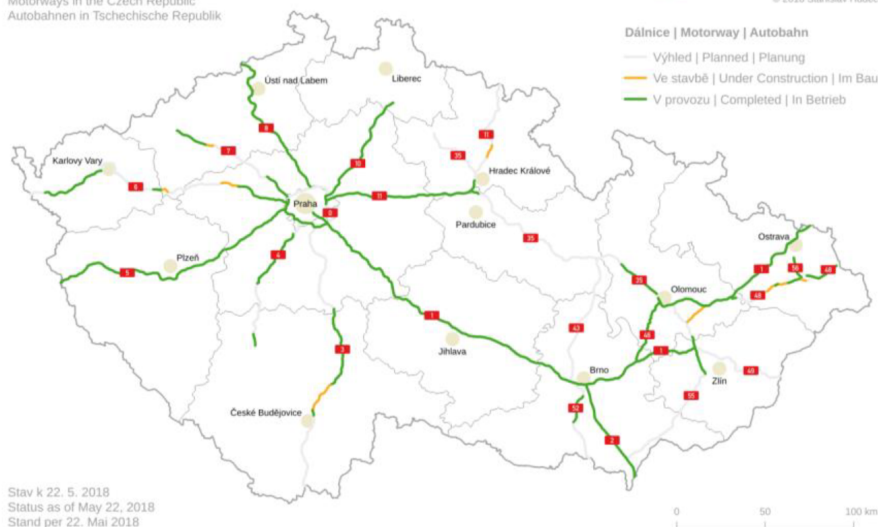
Zatím to ale vypadá, že za hranici České republiky nechceme dojed ani po dálnici ani po kolejích. Koncepce z mapky spíše evokuje názor, že prioritní koncepce byla taková, aby se Pražáci dostali pohodlně na své chalupy za Prahou.

Dálnice v České republice

Motorways in the Czech Republic
Autobahnen in Tschechische Republik

 ceskedalnice.cz

© 2018 Stanislav Hudec

Samozřejmě uslyšíte argument, jak všichni pracují a že jsou určité technologické postupy. To ano, ale ten technologický postup není jen jeden. Ve světě je mnoho příkladů jak zvládli stavby různé složitosti v extrémně krátkém čase.

Mám i vlastní zkušenost.

Jednou za mnou přišli i s projektantem, že most ve Slušovicích již nevyhovuje a proto je potřeba postavit nový most. Byli na mne připravení, vysvětlili mi, že celá stavba je vyprojektována na 22 měsíců. ALE! Oni si berou závazek a zvládnou to za 16 měsíců. Povídám jím, hoši co tam tak dlouho budete dělat, já to беру ale za 16 dní. Urážení odešli do místní restaurace, kde lamentovali, že jsem se definitivně zbláznil a s té diskuze nakonec vznikl zápis, který nazvali:

“CO KDYBY KDYBY”

Ten obsahoval "kdybychom měli 5 jeřábů a kdybychom měli 100 lidí a kdybychom měli cement číslo, atd., tak bychom to teda stihli za těch 16 dnů." Ten papír jsem hned podepsal a sdělil jim, že to zařídím.

Oni ten most, vlastně dva mosty opravdu postavili za 16 dní!

A závěr: Čeká republika staví pomalu, zbytek jsou výmluvy.

Je potřeba si přiznat že to nezvládneme. Rychlost neumíme motivovat, kvalitu nejsme schopni hlídat. Smutným příkladem je dálnice do Ostravy. Divím se, že ODS stavební společnost stále ještě staví pro stát! Svou vinu má na tom taky zadavatel. Mimo jiné stavební společnosti ODS spadnul taky most ve Studénce! Dokonce poslanecká sněmovna taky hledala viníka neúspěchu dálnice D47.

Viníci jsou dva: Vladimír Špidla a Milan Šimonovský, kteří zrušili první PPP projekt v České republice. Jsem přesvědčen, že bychom dnes již měli velmi pozitivní zkušenost a již dnes bychom v podobných projektech pokračovali.

Jak jsem se zmínil na začátku je třeba přistoupit k revoluci!

ROVNOST podmínek, tedy připustit soukromý sektor a využití projektů PPP, tedy rovnocenné partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Podívat se na mapu Evropy jak dálniční tak železniční a integrovat dopravní síť konečně s Evropou.

Trvat na extrémní rychlosti a kvalitě. Reálné to je, ale musíme si o to říct, vypsát ne jeden, ale deset takových PPP projektů, jak dálničních tak železničních, jinak budou nadále postupovat podle hesla „nechť to trvá věčně“. Tyto nejdůležitější stavby spojující nás ze světem předložit poslanecké sněmovně a

„zákonem“ jich prohlásit za národní zájem. Jinak bude spolupráce Křečka zlínského a justice moravské, dále úspěšně ničit pokrok (pozn.: Výstavbu dálnice D49 okolo Zlína již 30 let blokuje výskyt křečka).

A nyní **BRATRSTVÍ**. Nejsme v Evropě sami a nenechme se obejít, tak jak například nás dnes objíždí vlak z Berlína do Vídně. Přesto že je to delší, je to rychlejší. Pozvěme nové evropské úspěšně společnosti, abychom v co nerychlejším čase postavili vysokorychlostní železnici ale NE z Prahy do Ostravy ale z Berlína do Vídně, taky z Mnichova do Varšavy přes Českou republiku!

Budme podle slova bratrství spojení se světem a nepodporujme ty dálnice, které začínají a končí někde u nás! Protože izolace nás zbavuje svobody.

Další úhel pohledu je technologický rozvoj.

Přední Německé automobilky oznámily, že v roce 2020 budou již nabízet automobily s 3 úrovní autonomního systému a budou připraveni na závěrečné testy úrovně 4 po doplnění družic navigačního systému Galileo v roce 2020.

3. úroveň:

V určitém druhu provozu si může řidič odpočinout, protože auto zvládá jízdu zcela samo (např. na dálnicích). Řidič by měl být připraven převzít kontrolu nad řízením, když ho o to vůz upozorní, že je potřeba člověka za volantem.

4. úroveň:

Auto zvládá jízdu v jakémkoli typu provozu zcela samo. Jedinou výjimkou jsou mimořádné situace například při velmi špatném počasí, kdy je lepší, aby kontrolu na vozidlem převzal

člověk. Jedná se třeba o silný vítr či vánici. Nicméně, vůz by si měl poradit i bez zásahu člověka.

Galileo nabídne využití především v autonomních automobilech a dalších automatizovaných zařízeních. Čeká nás doba revoluce nikoli evoluce! Změní se pohled a vnímání dopravy. Mladí lidé již dnes nemají zájem vlastnit auto. Automobilky se začínají měnit od základu. Bude to taková změna, která se dá srovnat jen s tím, když Ford zavedl pásovou výrobu!

Rok 2020 bude zlom a od této doby se začne vše exponenciálně rozvíjet, dileři automobilek již dnes dostali vyrozumění, že od roku 2020 již nebudou mít dilerskou smlouvu ale změní se na výdejní místa.

Představme si, co to všechno může znamenat pro nákladní, hromadnou a osobní přepravu, kdo k nám bude chtít přijet? Když nebudeme mít dálnice tak nebudeme schopni tento technologický pokrok nabídnout.

Naše infrastruktura na takové změny není připravená a to ani legislativně. Všichni mají představu, že se vše vyřeší evolucí. My ale stojíme před revolucí. Proto přestaňme uvažovat evolučně dobudujme dálnice a železnici revolučně! Donuťme je vypracovat zápis:

"CO KDYBY KDYBY"

Doprava byla vždy klíčem k úspěchu, ekonomika byla vždy úspěšná v okolí dopravních cest. My dnes na takové cestě nestojíme, ale chceme být úspěšní. Víím, že jsme schopni

to zvládnout, již v minulosti jsme zvládli mnoho složitých projektů. Sundejme dopravní mapu České Republiky ze zdí a dejme tam dopravní mapu Evropy, abychom uviděli ty cesty, na které se chceme napojit.

Vtipem na závěr je poslední ilustrační mapka „nechť to trvá věčně“ :-)

Jak bude podle ŘSD vypadat česká dálniční síť v roce 2050.

9

červenec 2018

.....

Vždy jsem říkal, že se musíme snažit neustále hledat talenty a když takový talent najdeme, umetat mu cestičku, aby mohl svou energii využít v prospěch nás všech.

Najít jednotlivé ministry, kteří budou mít v sobě vlastnost uvádět věci do pohybu a budou mít schopnost realizovat vše co je v programovém prohlášení napsáno, je poměrně složitý úkol.

Protože pouze 0,5% populace má tuto vlastnost.

Tím chci říci, že stejně důležité jako idea v programovém prohlášení je nalezení lidí, kteří budou schopni toto programové prohlášení realizovat bez kompromisů.

Státní rozpočet České republiky je bezesporu jeden z nejdůležitějších zákonů, který se každoročně projednává.

Dnes bych rád poukázal na část ve státním rozpočtu, která všem připadá „tak nějak“ samozřejmá.

Při čtení státního rozpočtu se dozvídáme neuvěřitelnou informaci o **absolutní koncentraci** centrálních státních úřadů do jediného města!

Tomáš Garrigue Masaryk, hlavní český představitel demokracie, jednou k demokracii řekl: „Demokracie má své chyby, protože občané mají své chyby. Jaký pán, takový krám.“

Demokracie je forma vlády, na které se všichni občané rovně podílejí – přímo nebo nepřímo.

Diktatura je autoritativní (nedemokratická) forma vlády, ve které je moc držena diktátorem nebo jednou skupinou!

Nejenže v tomto kontextu lze vnímat jako “jednu skupinu” úřednickou PRAHU, která si přisoudila veškerou moc, ale zároveň (úřednická PRAHA) v mnohém odporuje demokratickému dělení moci.

A to je poměrně nebezpečné!

Praha je hlavní město, ve kterém jsou umístěny nejdůležitější instituce jako je sídlo prezidenta republiky, obě komory parlamentu, vláda a všechny její ministerstva.

To má logiku a je to správně.

Zato státní úřady by měly být poměrově přerozdělené do všech krajů.

Přece poměrné zastoupení by pro nás mělo být prioritní.

Žijeme v České republice a ta je složena z krajů. Tyto kraje nejsou žádné periferie, z 21 úřadů sídlí pouze čtyři úřady mimo Prahu.

Státní úřady hospodaří s částkou přesahující 24 miliard korun a na platy úředníků je potřeba více jak 4 miliardy korun českých.

Tento stav zvyšuje životní úroveň v Praze zcela nezaslouženě.

Což není pro naši úvahu až tak podstatné, jako spíš fakt, že tato vyšší životní úroveň čím dál víc odvádí místní úředníky od reality a potřeb jiných regionů s jinou životní úrovní.

Všichni si uvědomují, že řízení z Bruselu narazilo na své limity a úředníci ztrácí kontakt s jednotlivými zeměmi.

Všimněte si, že všichni europoslanci, jak s KSČM, ODS, ČSSD atd., se po určitém fungování v Bruselu změní a začnou mluvit absurdní a nesrozumitelnou řečí a jsou ochotni i hlasovat proti zájmům České republiky a připadá jim to normální!

Praha se začíná stávat taky takovým českým Bruselem.

Vidíme to i při každých volbách, kdy se v pražských obvodech hlasuje zcela odlišně od zbytku celé republiky. Všichni úředníci se semkli do jakési komunity a jejich rodiny se nechávají zaměstnávat pouze státem.

Před nějakým časem se podnikatel Strnad rozhodl, že znovu obnoví výrobu vozů Avia a přitom v tradičním domovském městě Praha nesehnal žádné zaměstnance ochotné pracovat v průmyslovém závodě, proto musel vše přesunout do Přelouče!

V krajích žijí velmi talentovaní lidé, kteří by mohli tyto úřady nejen zefektivnit, ale také přinést jiný pohled na jejich fungování. Například takový Český telekomunikační úřad přiděloval licence mobilním operátorům. Proč nedali do podmínek, že první operátor má sídlo v Praze, druhý bude mít Brno a třetí Ostravu?

Potom se divíme, že máme nejdražší tarify v Evropě, a že ani tři operátoři nejsou dost, aby vznikla mezi nimi konkurence nebo rivalita. Nyní mluvíme o čtvrtém operátorovi a myslíme si, že se něco změní. Nezmění, protože "Jaký pán takový krám"! Ve stejném prostředí obsadí funkce stejný typ lidí.

Nebo vydávané licence na televizní vysílání.

Česká televize sídlo Praha, NOVA sídlo Praha, Prima sídlo Praha atd.

Dobrá kultura se dělá jen v Praze? Nebo taky redakce zpravodajství má nejlepší přehled jen z Prahy?

Jsem přesvědčen, že sídlo by pro takové firmy nebylo žádnou překážkou při přijímání licencí. Umístění sídla v jiném městě by v konečném důsledku prospělo jak kulturně tak i ve zpravodajskému úhlu pohledu.

Úřady, které jsou zkostrnatělé, přirostlé k Praze ani nenapadne, že by mohl být někdo úspěšný i v jiném regionu. Proto si myslím, že by stálo za to se minimálně zamyslet nad scénářem, aby se tyto úřady poměrově rozmístily napříč Českou republikou a položily pomyslnou překážku diktatuře.

Na závěr jsem připravil tabulku k zamyšlení, jak by takový model mohl vypadat.

SOUČASNÝ STAV (KONEČNÁ DATA K ROKU 2017)

Kapitola St.rozp.	ÚŘAD	STÁTNÍ ROZPOČET 2017 (MIL. KČ)	PLATY (MIL. KČ)	SÍDLO 2017
346	Český úřad zeměměřický a katastrální	3 108	1 599	Praha
345	Český statistický úřad	1 077	562	Praha
381	Nejvyšší kontrolní úřad	504	270	Praha
328	Český telekomunikační úřad	643	243	Praha
308	Národní bezpečnostní úřad	345	165	Praha
376	Generální inspekce bezpečnostních sborů	374	160	Praha
349	Energetický regulační úřad	286	142	Jihlava
374	Správa státních hmotných rezerv	2 586	133	Praha
375	Státní úřad pro jadernou bezpečnost	402	117	Praha
353	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	218	114	Brno
355	Úřad pro studium totalitních režimů	176	90	Praha
358	Ústavní soud	238	90	Brno
344	Úřad průmyslového vlastnictví	196	87	Praha
348	Český báňský úřad	152	86	Praha
309	Kancelář veřejného ochránce práv	123	58	Brno
343	Úřad pro ochranu osobních údajů	153	51	Praha
321	Grantová agentura ČR	4 107	46	Praha
361	Akademie věd ČR	5 231	41	Praha
377	Technologická agentura ČR	2 923	32	Praha
372	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	59	29	Praha
305	Bezpečnostní informační služba	1 370		Praha
Celkem úřady		24 283	4 115	

NÁVRH ROZDĚLENÍ ÚŘADŮ S PŘÍHLÉDNUTÍM K JEDNOTLIVÝM ODBORNOSTEM

Kapitola St.rozp.	ÚŘAD	PŘIDĚLIT DO KRAJE
305	Bezpečnostní informační služba	Praha a Středočeský kraj
308	Národní bezpečnostní úřad	Praha a Středočeský kraj
309	Kancelář veřejného ochránce práv	Jihomoravský
321	Grantová agentura ČR	Olomoucký
328	Český telekomunikační úřad	Olomoucký
343	Úřad pro ochranu osobních údajů	Liberecký
344	Úřad průmyslového vlastnictví	Ústecký
345	Český statistický úřad	Moravskoslezský
346	Český úřad zeměměřický a katastrální	Liberecký
348	Český báňský úřad	Moravskoslezský
349	Energetický regulační úřad	Kraj Vysočina
353	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	Ústecký
355	Úřad pro studium totalitních režimů	Pardubický
358	Ústavní soud	Jihomoravský
361	Akademie věd ČR	Plzeňský
372	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání	Karlovarský
374	Správa státních hmotných rezerv	Královéhradecký
375	Státní úřad pro jadernou bezpečnost	Jihočeský
376	Generální inspekce bezpečnostních sborů	Praha a Středočeský kraj
377	Technologická agentura ČR	Zlínský
381	Nejvyšší kontrolní úřad	Zlínský

(klíč): KOLIK ÚŘADŮ BY MOHLY MÍT REGIONY PODLE HUSTOTY OBYVATEL

POČET ÚŘADŮ (Z21)	NÁZEV KRAJE (KRAJ)	HUSTOTA OBYVATEL (/KM2)
2	Hlavní město Praha	2360
2	Moravskoslezský	227
2	Jihomoravský	159
2	Ústecký	154
2	Zlínský	149
2	Liberecký	135
2	Olomoucký	123
1	Královéhradecký	115
1	Pardubický	112
1	Středočeský	104
1	Karlovarský	92
1	Kraj Vysočina	75
1	Plzeňský	73
1	Jihočeský	62

10

září 2018

Vraťme učitelům úctu a žákům schopnost učit se.

Máme velkou tradici a zvuk ve světě, co se týká školství. Bohužel se jedná o dávnou minulost. Mám na mysli Univerzitu Karlovu, která byla založená Karlem IV. již v roce 1348 a především Jana Amose Komenského, který se snažil položit základy vzdělávání všech dětí.

Historický původ dnešního školského systému spadá do 18.století.

Expertní tým Marie-Terezie analyzoval příčinu prohry války s Pruskem a zároveň nízkou disciplinovanost vojáků, která však nechyběla vojákům pruským. Hlavní příčina byla shledána v **minimální vzdělanosti**.

Školní docházka byla u nás uzákoněna v roce 1774. Autorem zákona byl Ignác Fellbinger, velmi **osvícený** opat.

Lidé si nejsou rovni! Rovni si nejsou ani studenti!

Studenti si vymohli svá tzv. práva a učitelé přišli o svá práva. Nejtalentovanější žáci jsou smícháni s většinou, která všechny strhne do průměru.

Učitelé byli v minulosti vnímáni s úctou. Přece se podílejí na vědomosti národa!

Když vstoupil učitel, žáci minimální úctu k němu projevili tím, že si stoupli. Rodiče vnímali učitele jako toho, kdo naučí jejich dítě něčemu novému a zaslouží se o jeho lepší budoucnost. Proto si ho vážili.

Dnes je toto všechno pryč!

Žáci si svých učitelů neváží, mnozí rodiče mají učitele za někoho, s kým je potřeba si vyřídit účty, že se k jejich dítěti nechová tak jak by měl. Dokonce i za to, že jejich dítě dostalo trojku či čtyřku!

Už prastará civilizace Sumerů definovala jasná pravidla mezi žákem a učitelem. Jeden příklad za všechny. Když žák vyrušoval, byl napomenut. Když vyrušoval podruhé, dostal tři rány rákoskou. A to před tisíci lety.

Ministerstvo školství reaguje celkem originálně, vymýšlejí způsoby, jak za každou cenu zachovat stávající systém. Tyto pokusy nazývají reformy a ten poslední se nazývá inkluze.

INKLUZE neboli zahrnutí do nějakého většího celku nutně inklinuje k PRŮMĚRNOSTI!

Celý výsledek našich školních reforem je ten, že jsou nesprávně definována práva žáků a i učitelů. Jde o neúměrné posílení práv žáků a recipročně oslabení práv učitelů. A navíc si vzájemně odporují.

Učitelé nikdy nebyli a nejsou odměňováni tak jak by si zasloužili. To vede k odlivu kvalitních kantorů, kterým nestojí za

to, aby se nechali ponižovat žáky a jejich rodiči. Přitom stát není ochotný se jich zastat a není ani ochoten je za jejich snahu finančně odměnit.

Průměrný plat v regionálním školství představuje 26 556 korun!

Průměrný plat zaměstnance státu je 32 679 korun.

Průměrný plat příslušníků Policie České republiky v roce 2017 dosáhl 37 400 korun.

Odbory se dohodly že 1.1.2019 se navýší platy učitelů o 15 % a nepedagogickým pracovníkům o 10 %.

Je to taková dohoda, kterou bych definoval jako: **„Vlk se nažral a koza zůstala celá“**.

Za takových podmínek již nehledáme kvalitního učitele, ale hledáme kohokoli, kdo splní kvalifikaci a je ochoten se před děti postavit.

Musíme aktivizovat intelektuální elitu. Intelektuální elitu studentů ale dokáže aktivizovat zase jen nadprůměrný učitel. Tyto učitele ale musíme znovu přilákat do škol. Ti ovšem neprijdou do prostředí, kde není ani uznání, ani peníze.

Mělo by se jednat hned a vzít si inspiraci v rozložení výše platů u policie a zavedení podobných výsluhových nároků a dalších benefitů, kterých se těší zmínění policisté tak, aby se úměrně zároveň zvýšila společenská prestiž učitelů.

Od 1.září 2018 začaly platit 75% slevy v dopravě pro studenty a seniory.

Tak jak se již v minulosti zmínil Jan Amos Komenský "**poznat sebe a svět**" což chápu tak, že studenti by neměli jen sedět v učebnách, ale i vyrazit za poznáním.

I proto by učitelé měli být zařazeni do stejného programu jako studenti (75% sleva v dopravě) a vyrazit se studenty za poznáním.

Další problém vidím v tom, že úroveň vysokých škol se snížila natolik, že je schopná ji bez jakýchkoliv problémů dokončit drtivá většina studentů. **Vysoké školy v mnohém připustily svou degradaci** na dřívější úroveň středních škol.

Nám ovšem nyní chybí ten typ škol, které jsou schopny rozvíjet talent studenta.

Obecně školy nemají informace o nových poznatcích, protože se nevytvářejí podmínky, aby se ve školách scházela intelektuální elita.

Věda zjistila, že člověk je schopen se učit jen tehdy, když je v pohybu a je aktivní. To mimochodem zjistil i bez vědeckých výzkumů Jan Ámos Komenský už před třemi sty lety.

V dnešní době lze získat velké množství informací na internetu. Společnost Cyvelligence uvádí, že na internetu bylo vloženo již v roce 2000 více jak 1 miliarda dokumentů a toto číslo se exponenciálně zvětšuje.

Naprostá většina informací je však získávána nahodile, jako „informace zájmové“.

Školy a studenti jsou často zahlcováni nepotřebnými, tedy balastními informacemi. Studenti se seznamují s informacemi

jako se zprávami, které přijmou, pokochají se jimi a zapomenou je.

Situace je docela zoufalá! Protože studenti neumějí pracovat, prostě proto, že každý má u sebe svého přítele internet a ten jim zcela bez práce odpoví a poskytne mu jakoukoli informaci. Tento fenomén je odstavuje od studia a tím pádem formování svého vlastního názoru.

Vidíme to i na příkladech posledních dnů, kdy studenti jdou demonstrovat jen pro to, že je vyzve internet a v mnohém nemůžou ani pochopit za co vlastně demonstují. S úctou k patnáctiletým, asi za přestávku.

Pedagogové se bojí svůj názor konfrontovat s internetem, tak rezignují a mlčky pozorují, co se děje.

Důležité je stanovit si cíl, kam naše školství chceme vést.
Například:

Cílem pruského modelu vzdělávání Marie-Terezie byl **poslušný poddaný**, který si uměl **přečíst pokyny a vyhlášky!**

Je toto stále náš cíl?

Problémem v našem školství je **neexistence vize** a obrazu, kam spěje naše společnost a na co tedy děti připravit. **Musíme pochopit dnešní dobu a stanovit si náš cíl.**

Velkou výzvou zformulování nového školského systému je způsob výuky dětí a studentů v situaci, kdy mají přístup v podstatě ke všem informacím.

Stávající systém nevyhovuje ani dětem, ani dospělým, neodpovídá na technický pokrok, dobu, ve které děti vyrůstají. Ministerstvo školství uvádí ve svém materiálu, cituji:

“Významně narůstají počty dětí/žáků s vývojovými poruchami učení nebo chování. “

Je to krásný důkaz toho že zmíněné ministerstvo nechápe dnešní dobu a již dnes si s dětmi neví rady, je to důsledek starého systému v konfrontaci nových technologií.

Stále více děti nebude umět ani číst, ani psát, budou sledovat videa, může to spět až k tomu, že nebudou umět mluvit, protože to nebudou potřebovat (což se ale už dnes děje u dětí vyrůstající s tabletem), zanikne psací písmo. A co je pro člověka nejcennější, nebudou umět myslet.

I z tohoto důvodu by se inkluze měla kategoricky odmítnout!

Je zcela naivní si myslet že právě inkluze zmíněný problém řeší, NE ta ho jen prohlubuje.

Máme zde 200 let starý systém, který již dnes nejde reformovat.

Systém vznikl v době osvícenské, kdy věda milovala kategorizace a klasifikace. Ve školách se memorovalo a drilovalo. Vznikly předměty roztríděné do rozvrhu, šlo o předávání informací z učitele na žáka bez souvislostí.

Jak víme, tento systém kromě fyzických trestů přetrval celkem beze změn dodnes.

Otázkou je, proč si dnes myslíme, že budeme používat tehdejší nástroje téměř v nezměněné podobě a dojdeme k odlišným cílům.

Nejkvalitnějším produktem našeho školství je člověk se samými jedničkami s červeným diplomem.

Vyspělá společnost ale o tyto lidi v dnešní době nemá zájem.

Vzdělání není jen studium, ale především trvalé vytváření přístupu k informaci pro široké okolí. Protože vedení k průměrnosti způsobuje to, že když kolem studenta prochází informace, tak ji nezachytí. Proto musíme aktivizovat intelektuální elitu, aby ji dokázala vnímat.

Rozvinutí potencionálu studenta a jeho talentu není slepé naučení pouček a následné odměnění červeným diplomem, ale aktivní orientace a objevení schopností vyhledat a rozpoznat informaci. Učitelé by měli být aktivní jen do té chvíle, kdy inspirují děti a ty se stávají aktivními. Pak je nechat objevovat, pracovat a dávat jim konstruktivní zpětnou vazbu.

Proto je velmi důležité si vychovávat intelektuální elitu jak mezi učiteli, tak mezi studenty a vyrvat je ze spárů průměrnosti.

Žijeme ve zcela odlišné době, proto je čas zapomenout na reformování 200let starých pravidel a najít **osvícený** talent, který bude schopen zformulovat nový cíl a způsob nových motivačních faktorů, které ve studentech probudí chuť v poznání a práci při využití nových technologií a postupu, jak s nimi pracovat.

Všechny poznatky nás musí vést k závěru, že rozvoj škol a zejména rozvoj intelektuálních studentů je pro vyspělé země a také naši zemi velmi významný a potřebný.

Jako příklad uvádím zvyšování počtu lidí v sektoru intelektualizovaných služeb, které silně ovlivnilo rozvoj hospodářství v nejvyspělejších zemích.

Podíl služeb, spolu se sociálními službami se na HDP vyspělých států podílí z 30-40 %.

U nás je skutečnost jiná.

Školy vychovávají studenty k vyhledávání nových zdrojů HDP především v sektoru primárním, sekundárním a nikoli sektoru kvartérním.

V sektoru kvartérním je na 1 Kč mezd zapotřebí jen asi 0,1 Kč fyzického kapitálu zato v sektoru primárním je na 1 Kč mezd zapotřebí asi 10 Kč fyzického kapitálu, přitom intelektuální (kvartérní) sektor tvorbu HDP ovlivňuje nejvíce.

Vnitřní síly intelektualizovaných služeb však mohou v každé zemi vytvořit prostor pro vznik zcela nových obřích průmyslových oborů, které mohou přinášet nové obří zdroje bohatství. Obdobně, jako výpočetní technika dala základ vzniku obřího počítačového průmyslu, stejně tak nové programy intelektualizovaných služeb mohou dát základ vzniku nových obřích průmyslových oborů.

Škola by neměla být místo, kam mladí lidé chodí nečinně poslouchat staré lidi, jak mluví.

Važně bychom se měli zamyslet nad novou strukturou moderního vzdělávání.

Jako příklad uvedu pár metod, kde by jsme se mohli inspirovat ve formování nového systému, a to je Montessori pedagogika, Waldorfská škola, Daltonský plán, Ruská rodová škola Michaila Petroviče Ščetinina, Summerhillská škola.

Každý stát se musí postarat o svou budoucnost, to znamená o své studenty, ze kterých jednou vyjde naše elita.

A můj černý scénář:

Nezmění se Nic! Jen se bude dále mluvit, že by se mohly zvýšit platy o dalších 10-15 %

Ale **koncepčně se nezmění Nic!** Až Učitelé odejdou.

Mnohé učitele začnou nahrazovat roboti, protože budou levnější, vzdělanější a trpělivější, s individuálním přístupem k dítěti. Rodiče budou nadšeni umělou inteligencí a trpělivostí robota. Děti se budou rychle učit vše od matematiky po jazyky. Výsledek bude, že se z dětí stanou asocialové a tito malí asocialové jednou koupí robota, aby se nemuseli starat o své rodiče.

Zvláštní poděkování paní Mgr. Zuzaně Strachoňové, která se podílela na této úvaze.

listopad 2018

.....

Téma armády mne nechává chladným, mám rád, když se buduje a zvyšuje se životní úroveň obyvatelstva. Rozumím ovšem, že když přijde situace, tak je potřeba bránit naše hodnoty.

V posledních dnech jsme svědky, kdy nás a naši armádu potkala velmi nešťastná tragédie. Přivezli jsme naše padlé vojáky z mise a o to je dnešní téma obtížnější, kdy jakákoli slova mohou vyvolat neúctu k těmto obětem.

Ve čtvrtek jsem si vyslechl část debaty v české televizi, vlastně jen k vůli dnešnímu tématu. Debaty se účastnil jeden vysloužilý plukovník a jeden generál. Zajímal mne jejich pohled a důvod jaké úkoly plníme na misích.

Výsledek byl zcela tragický, nejen že nedokázali tuto otázku zodpovědět a byli nepřipravení, ale ještě vyšlo najevo, že tam vyvážíme demokracii, to znamená hodnoty našeho západního typu.

Pro některé jiné národy s civilizací, která se rozvíjela po staletí jinak, něco zcela nepřijatelného!

Nejsem zastánce žádné mise, která plní úkol vývozu demokracie nebo vedení války o energetické suroviny! My sami

ve vlastní zemi neakceptujeme žádný import islámu nebo práva šaría. Jsou to dva nekompatibilní světy.

Kdyby k tomu došlo, vzniknou u nás partyzánské skupiny, které budou bojovat o zachování našich hodnot.

Bojujeme proti terorizmu, což je konečně správný argument, ale musíme to umět lépe vysvětlit veřejnosti, která často nechápe, smysl misí daleko za hranicemi. Nepomáhá tomu ani mlhavé vyjadřování našich velících důstojníků.

Uniká nám terorismus za našimi hranicemi.

Pozveme si do Evropy velké množství muslimských bojovníků a ještě se po nás chce abychom je tolerovali. V západní Evropě začínají vznikat no-go zóny, kde se neodvážejí vsoupat ani místní policie. Paříž, kdysi krásné město s přídomkem romantické je dnes napospas vystaveno dennímu teroru! Neviditelné změny, které rodilé Evropany nutí se tomuto místu vyhnout.

Mluvíme o boji, ale tento boj stojí peníze. Kde berou tyto teroristé peníze, kdo je financuje? Máme dnes dokonalý platební systém, kde je možné vysledovat každou platbu. Jsme svědky, kdy akceptujeme nákup ropy z Libye od vyzbrojených tlup, které jsou pro nás nečitelné.

Víme, že Saúdská Arábie v tichosti cvičí a financuje různé skupiny a přitom se sluní na výdobytcích západní civilizace. Dokonce se díváme, jak vraždí na svých ambasádách. Ta tolerantnost je zarážející.

Závěrem se ještě vyjádřím k naší armádě.

Jak všichni víme, naše armáda je v současnosti postavena na čistě profesionální bázi. Základní vojenská služba byla v České republice ukončena k 31. prosinci 2004. Proč se tak stalo?

Když se podíváme do minulosti, tak si musíme uvědomit, že naše armáda změnila dvakrát politické směřování. Vojáci jsou ve své podstatě velmi loajální lidé. Je velmi těžké je politicky měnit. Znáám je, s mnohými jsem spolupracoval když jim strana v roce 1968 uhla, oni neuhli. Následně hledali uplatnění, které našli u nás. Československá armáda byla před druhou světovou válkou orientována pro-západně. Po druhé světové válce jsme se ocitli pod vlivem východu, ale většina našeho velení byla pořád pro-západní.

V padesátých letech došlo k pnutí mezi těmito směry a následně byla potlačena pro-západní loajalita. Následek byl hrozný, mnoho hrdinů bylo neprávem odsouzeno a dehonestováno. Armádní velení bylo v troskách. Trvalo přinejmenším jednu generaci, než se vyškolili noví „socialističtí“ důstojníci a velení armády se stabilizovalo.

Po roce 1989 se situace v podstatě zopakovala, bylo rozhodnuto, že budeme směřovat od Varšavské smlouvy k NATO. Proto bylo přistoupeno k destabilizaci. Do čela ministerstva byli prosazeni civilisté a rozpustila se velká část armády. Zrušila se základní vojenská služba, tak aby nebylo komu velet a staré velení bylo odejito. Postupně se začal budovat nový velitelský sbor.

Dne 12. března 1999 vstupuje Česká republika do NATO. Staré velení bylo postupně nahrazeno novou generací důstojníků, které je již plně integrováno do struktur NATO.

Lze konstatovat, že ze starého pro-východního velení po dvaceti letech už nikdo nezůstal.

Tato změna trvala taktéž celou jednu generaci.

Dnes téměř 30 let po změně máme vycvičené velení se zkušenostmi ze zahraničních misí, ale toto velení nemá zkušenost jak velet většímu vojsku, složenému nejen z profesionálních vojáků.

Myslím, že přišel čas kdy se začnou oběhovat názory o znovuoobnovení základní vojenské služby, tak aby byla naše armáda plnohodnotná. Ve Švédsku se to již stalo a další země o tom uvažují. Naopak na Ukrajině mluví o zrušení základní vojenské služby a zde proběhne stejný model, kterým jsme prošli my.

Pokud ale dojde k této debatě, myslím, že délka základní vojenské služby by neměla přesáhnout 5 až 7 měsíců. **Šlo by pouze o základní výcvik a hlavně pochopení sounáležitosti k státu a k armádě.** Určitě ale nelze předpokládat zacvičení mladých mužů do obsluhy dnešní velmi sofistikované vojenské techniky, ta by měla zůstat v rukou profesionální armády.

V době kdy jsme dokonali další změnu v armádě bychom měli začít dbát o to, kdo bude ministr obrany. Musí to být člověk se schopnostmi vůdce a prestiží. Pro vojáky je taková osoba velmi významný symbol ve chvíli, kdy dojde ke krizi nebo si jdou pro ocenění. Musíme si přiznat, že mnozí ministři obrany v minulosti takové vlastnosti neměli. Dnes ale moderně vycvičený voják nemůže přijat medaili od nerespektované osoby. **Oni nasazují životy a proti nim musí stát respektovaný vůdce, pod velením kterého jdou bojovat.**

12

duben 2019

Ministerstvo pro místní rozvoj selhává ve dvou základních oblastech, které má v kompetenci. Je to politika bydlení, politika územního plánování a stavebního řádu.

Je potřeba se zamyslet, jaká je před námi budoucnost, co přinese nová doba, co nám umožní nové technologie a jaké úkoly a potřeby budeme muset řešit.

Stavební zákon je klíčem a hlavním regulátorem rozvoje měst, dynamiky celých regionů, bytové výstavby a budoucí životní úrovně obyvatelstva.

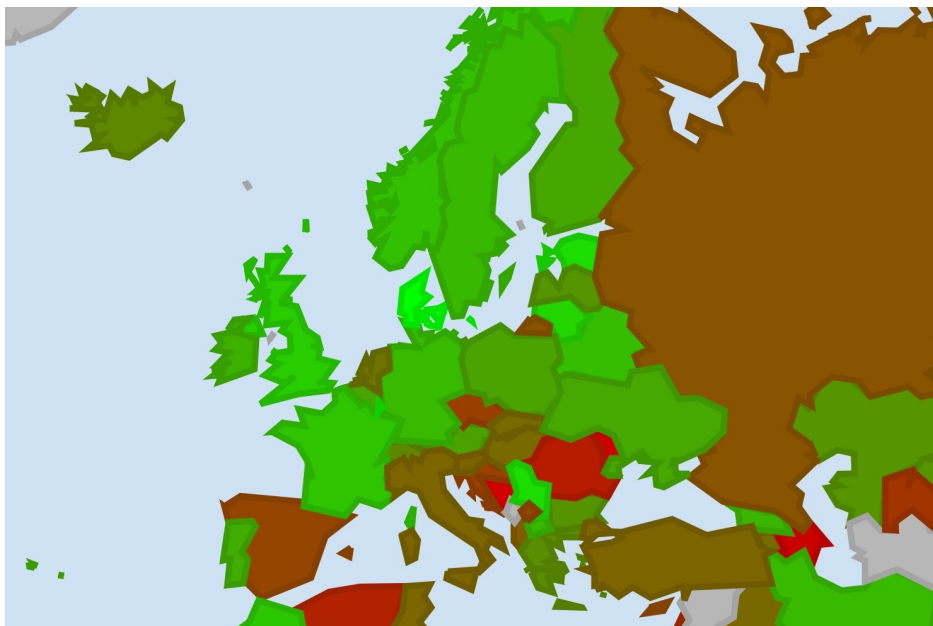
Reálné zhodnocení ministerstva pro místní rozvoj udělala Světová banka.

Světová banka vydává každoroční zprávu pod názvem "Doing Business", kde porovnává objektivní měřítka předpisů ve 190 světových ekonomikách.

Ze zprávy vyplývá že ze 185 zemí ve světě, které v tomto případě hodnotí v oblasti rychlosti a složitosti získání stavebního povolení je **Česká Republika na 156 místě.**

Ze zemí EU jsme ovšem úplně poslední za Rumunskem, které je na 146 místě.

Ještě v roce 2017 byla Česká Republika na 127 místě, avšak ve chvíli, kdy začala platit novela stavebního zákona (od 1.1.2018) jsme klesli o dalších 29 míst !!!

Mapka která vyjadřuje rychlost vydání stavebního povolení a složitost řízení v 185 zemí světa, Česká Republika s 56,20 body je na 156 místě.
(zdroj světová banka)

Když je někdo poslední tak z něj vítěze neuděláte!

Tento stav má pouze jedno řešení.

Celé **ministerstvo pro místní rozvoj rozpustit** a následně jej **znovu založit v jiném městě** České republiky, například v Brně. Proč v Brně? Protože je nutné zabránit starým úředníkům ovlivňovat nový tým starým myšlením.

Ve světovém businessu to není nic nového, sám jsem tuto metodu několikrát velmi úspěšně použil, ale uznávám že pro ministerstvo by to bylo něco nového, ale věřte mi, je to velmi účinné.

Tento nový tým by dostal nové zadání s cílem být na špičce v Evropě.

Lidé, kteří napsali stavební zákon v minulosti špatně, si své chyby nikdy nepřipustí.

Stavební zákon je formulován podle pravidel 19 století. Nejdůležitější je razítko na každém dokumentu. Dnes jsme ale v době komplexního elektronického zpracování dat. Z tohoto důvodu musí být formulace nového zákona zcela jiná.

Jsme v 21. století, proto by měl být nový stavební zákon formulován tak, abychom celý proces mohli ovládat z jedné aplikace, kde budou všechny úřady navzájem elektronicky propojené.

Avšak nepleťme si digitalizaci ve společnosti s příchodem nové doby, označované jako průmysl 4.0. Je třeba se zamyslet, co přinese nová doba a jakým způsobem zmíněné ministerstvo problematiku pochopí a jak stavební zákon vytvoří.

Je zážející, že podle současného práva trvá stavební řízení v průměru 5,4 roku.

V Německu se zabývají průmyslem 4.0 velmi intenzivně a již začali svůj průmysl přebudovávat. Například Německý industriální svaz předpokládá, že skončí všichni subdodavatelé. Co to bude znamenat pro Českou ekonomiku?

Asi to, že se bude muset přestavět od základu také a rychle!

Dnešní architektura společnosti a tvorba legislativních zákonů podle pravidel které byly zformulovány v 19 století je pro budoucnost nepoužitelná.

Naším vzorem by se mělo stát Dánsko, kde stavební řízení trvá 64 dnů.

Jedna z analýz dokonce uvádí, že v Česku reálně trvá získání potřebných povolení na bytový dům asi deset let! Úřady totiž k řadě problémů vyžadují stanoviska dotčených orgánů a ty žádné lhůty nemají. Stavební řízení u dálnic a veřejných staveb jsou mnohdy ještě složitější.

Problém bytové výstavby a veřejných staveb je proto přímo úměrný kvalitě stavebního zákona.

Je zcela mylné si myslet, že stávající tým ministerstva je schopný změny a najít nové netradiční řešení.

V dnešní úvaze, ale chci upozornit na něco úplně jiného a připadá mi, že zmíněné ministerstvo si ani neuvědomuje že to má v kompetenci.

V České republice žije více než 68 000 lidí bez domova! **BEZ BYDLENÍ! NA ULICI!**

Dále je podle odhadů bezprostředně ohrožených ztrátou bydlení cca 120 000 osob.

Zcela chybí pobytové zařízení pro lidi bez domova.

Podle odborníků se to může stát téměř každému. Přesto jsou skupiny, které tato situace postihuje častěji než jiné. **Mezi bezdomovci je téměř polovina těch, kteří mají nějakou zkušenost s dětským domovem**, ale i senioři, kterým zemře jeden z partnerů.

Chápu, že Česká Republika není žádná humanitární organizace, ale taky žádná humanitární organizace nemůže plnit úlohy státu.

Ministerstvo pro místní rozvoj by mělo velmi úzce spolupracovat s ministerstvem práce a sociálních věcí a řešit celou situaci.

Dnešní stav je takový, že lidí bez domova přibývá z různých systémových důvodů.

To není téma této úvahy, **ale nelze se tvářit že tyto lidské bytosti zde nejsou.**

Je nepochopitelné pro mne, když vidím, že nějaká lidská zrůda, která si objedná vraždu jiné lidské bytosti, se v konečném důsledku má lépe ve vězení než nějaký bezdomovec.

Ve vězení má nárok na postel v suchu, relativní teplo, je mu poskytnut prostor k základní hygieně, lékařský dohled a dostane denní stravu.

Nemůžu zapomenout na pohled bezdomovce zabaleného v novinovém papíru sedícím na kanálu v mrazivém večeru! Ano, popíjející alkohol, aby se zahřál, ale i zapoměl. Na nádraží být nemůže, protože již byl městskou policií vykázan.

Kde mají přežít?

Tato kompetence je pouze v rukou ministerstva pro místní rozvoj, ta by měla formulovat taková pravidla podpory, aby obce mohly zřizovat krizové ubytování a nízkonákladové bydlení se sníženým nájemem. Ministerstvo práce a sociálních věcí by na takových projektech mělo spolupracovat a s obcemi zabezpečit základní dávku jídla.

Ministerstvo se **KRIZOVÝM UBYTOVÁNÍM** vůbec nezabývá! Nepleťte si krizové ubytování se sociálními byty.

Především naše nečinnost je odsuzuje. Aby neměli nic, aby neměli ani budoucnost.

Mnozí z nich potřebují podat pomocnou ruku, dostat naději a následně můžou být prospěšní společnosti. Každé dítě se těší na svou plnoletost na 18 narozeniny, kromě dětí z dětských domovů, ti dostanou koláč, drobné do druhé ruky a jsou vyvedení před bránu domova! Jejich biologičtí rodiče tento datum znají, čekají je před branou a vezmou jim ty drobné z kapsy a sní koláč. Ráno ztratí naději a bezbřehá svoboda ze dne na den je nechá nepřipravené na ulici.

To je realita!

Není povinností charitativních organizací, ale povinnost státu postarat se o své občany a nedopustit, aby trestanec požíval vyšších výhod a požitků než člověk, který se na společnosti neprovinil.

Závěr mé úvahy směřuje spíš k premiérovi naší země. Protože pouze on může zrušit stávající ministerstvo a založit nové i bez posvěcení parlamentem. Na jiném místě, s novými lidmi a s definovanými pravidly tak, aby začalo plnit úkoly které má v názvu:

ROZVOJ

13

květen 2019

.....

Před 10 000 lety se **člověk** zastavil a **začal přetvářet životní prostředí k obrazu svému**. Byla to největší revoluce jakou člověk doposud zažil.

Je nám předkládána iluze o nejkrásnější modré planetě ve vesmíru, která nás miluje a je našim domovem.

Ano, **je naším domovem, ale taky krutým hostitelem**. Člověk, aby přežil, se musel stát ještě krutějším predátorem a musel se naučit využívat celé spektrum fauny a flóry.

Planeta nás denně staví do konfrontace s nepřátelským prostředím jiných predátorů, parazitů, bakterií, virů a různých jiných forem katastrof, které se člověku staví do cesty a ničí mu představu o ráji na zemi.

Jsme schopni cestovat tisíce kilometrů po planetě, ale pár kilometrů nad planetu, kde již není vzduch, nám dělá obrovské potíže, jako kdyby tam byla mříž.

Hledáme jiné, lepší světy, kdy **hlavním kritériem života je VODA a VZDUCH**. Bez vody jsme schopni přežít nejvýše dny a bez vzduchu jen minuty!

Pokud chceme jako druh na této planetě zůstat, musíme především přežít.

Proto **VODA, VZDUCH A ČLOVĚK musí být vždy na prvním místě!**

To je základ filozofie budování životního prostředí.

Nemůžeme nadřazovat nic nad ČLOVĚKA a musíme chránit především VODU a VZDUCH.

Jsme vodní planeta. Přesto lidstvo není schopno zabezpečit dostatek pitné vody pro lidi. Na planetě je 3% sladké vody a pouze 1% vody je pitné.

Máme velké štěstí, že na našem území pitnou vodu máme. Nejsme ale schopni pochopit, že pitná voda má větší hodnotu než ropa a plyn.

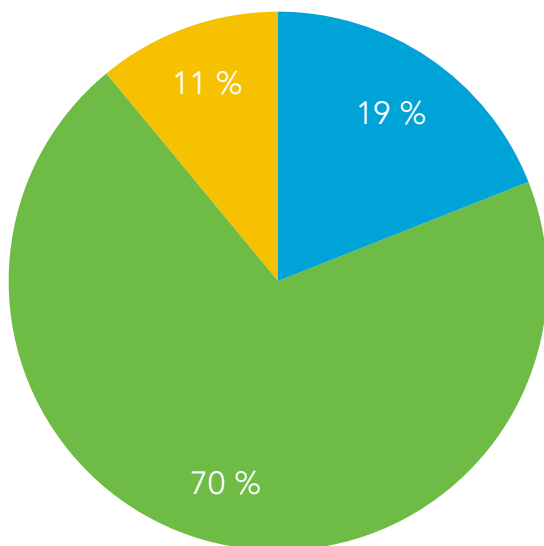
Jsme střecha Evropy, z které voda jenom odtéká, a to především z Labe, Odry a Moravy. Žádná voda k nám nepřitéká!

Voda je obnovitelný, ale konečný zdroj. Na Zemi je dnes stejné množství vody, jako když zde byli dinosauři. Jak naše populace roste a civilizace sílí, tlak a nároky na množství sladké vody se zvyšují. **Zákon by měl konstatovat, že každý člověk má nárok na přístup k pitné vodě**, stejně jako nelze odepřít dýchání vzduchu. Každá veřejná stavba by měla nabídnout přístup k pitné vodě zdarma, jako tomu bylo ještě před několika desítkami let.

Jsme zodpovědní pouze sami sobě, jak se o vodu dokážeme postarat.

Spotřeba sladké vody:

● Průmysl ● Zemědělství ● Domácnosti

Potřeba vody v litrech na produkci vybraných potravin:

Hovězí maso (1kg)	15 500
Kuřecí maso (1kg)	4 325
Chléb (1 kg)	1 300
Rýže (1 kg)	3 400
Pivo (1 liter)	298
Káva (1kg)	18 900
Mléko (1 liter)	1 020

Naši předci to chápali lépe než my nyní.

V České republice bylo vybudováno úžasné dílo, které se nazývá Vltavská kaskáda.

Při suchu, jaké Česko postihlo minulé léto, by z Vltavy v Praze byla zapáchající stoka plná leklých ryb. Jako například v roce 1904 nebo v letech 1538 a 1674, kdy podle kronikářů bylo možné na některých místech v Praze přejít řeku po kamenech takřka suchou nohou.

To by způsobilo v dnešní době nejen ekologickou katastrofu a hygienické problémy, ale také energetický kolaps v Čechách, Temelín by se ocitl bez chladící vody a průmyslové a zemědělské podniky by musely výrazně omezit provoz.

Naopak toto dílo pozitivně **“dokazatelně”, stejně jako ve slovenském Gapčíkově, rozšířilo faunu, flóru a zvýšilo životní úroveň v širokém okolí těchto projektů.**

Ekologické hospodaření a ochrana vody by měla být na sdíleném prvním místě!

Měnící se podmínky na planetě, především v důsledku zvyšování počtů lidí, by nás mělo vést k akci a **nenechávat vodu jen tak odtékat pryč.**

Projekt **Dunaj Odra Labe** je přesně tím, co nám **může v budoucnu zajistit bezpečné množství vody pro naše další generace.** Blokování kvůli sporům o finanční náročnosti tohoto projektu a hledání návratnosti ze strany dopravního využití je zcela mylné!

Především VODA je v tomto projektu prioritou, doprava je v tomto případě velmi významný ekologický bonus.

Příklad, jaký nám dala Vltavská kaskáda a její dnešní mimořádný význam pro celou ekonomiku a ekologii, by byl těžko v minulosti někdo schopen domyslet.

Bezesporu jsme již hodně udělali v otázce čistějšího vzduchu. Jsme neoblomní v postoji k průmyslovým podnikům a chceme víc. To je správně, ale **zcela jsme rezignovali v boji o čistější vzduch s ekologickými organizacemi.**

Jako příklad jeden z mnoha uvedu:

Zlín je město zeleně, městská veřejná doprava tam byla elektrifikována tak, aby nezatížila kvalitu vzduchu. Se zvyšující se dopravou byla naplánována dálnice, aby tranzitní doprava minula město. Ekologická organizace ovšem tuto výstavbu blokuje už mnoho let, protože upřednostňuje křečka před člověkem a nikdo s tím není schopen pohnout. Výsledkem je, že zlíňští obyvatelé musí dýchat nekvalitní vzduch, protože veškerá tranzitní doprava projíždí středem města!

Co dělá ministerstvo pro životní prostředí? NIC! Proč není tak důsledné k ekologickým organizacím a neuplatní stejné sankce, tak jako v případě průmyslových podniků, které prokazatelně znečišťují vzduch?

Odpovím: Protože nemá oporu v zákoně!

Soudy ani společnost nemají jasno jak srozumitelně formulovat životní prostředí.

Zákon č. 17/1992 Sb. Zákon o životním prostředí říká, cituji:

“§ 2 Životní prostředí:

Životním prostředím je vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem

jejich dalšího vývoje. Jeho složkami jsou zejména ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie."

Konec citace.

Jinými slovy člověk je na úrovni organismu například viru a bakterie! Mají tedy stejná práva jako člověk!

Je to poprvé co jsem si tento zákon celý přečetl a s hlubokou lítostí musím konstatovat, že ekoteroristi nejsou žádní teroristi, ale jsou to lidé dodržující zákon a žádající jeho vymahatelnost. Podle tohoto zákona naopak KAŽDÝ člověk v naší zemi se stává teroristou porušujícím zákon této země už jenom tím, že dýchá a jeho imunitní systém usmrcuje viry!

Naše společnost dnes funguje jenom proto, že tento zákon nikdo nečetl a naštěstí se jím moc neřídí!

To je ovšem NEPŘIJATELNÉ pro řízení státu! Je taky nepřijatelné, že existují zákony, které nikdo nectí (i když v tomto případě je to dobře).

Ministr životního prostředí za a) buď ten zákon nečetl nebo za b) četl, ale nepřemýšlel u toho!

Celý zákon je paskvil a doporučuji si ho přečíst! Nedivím se dnes soudům, že nejsou schopny desítky let rozhodnout. Jde spíše o osobní statečnost soudce, který rozhodne protizákonně ve prospěch člověka a společnosti.

Chybí nám kvalitní zákon!

Jednoduchý, srozumitelný zákon, který by říkal, že **nic nemůže být nadřazeno nad člověka, vodu a vzduch**. Jasné jednoduché priority!

Ministerstvo by se mělo velmi tvrdě postavit na stranu člověka, vody a vzduchu. Nenechat se vydírat různými aktivisty a zasáhnout proti praktikám, kdy veš se povyšuje nad člověka!

Při posuzování všech projektů od zónování parků až po hospodaření s odpady by se měla hledat odpověď na zásadní otázku:

Jak to prospěje člověku a jak to prospěje ochraně vody a vzduchu?

Vše ostatní je vedlejší.